

MS 100'den MS 1500'e kadar İncil Öğretileri ve Uygulamaları

Randolph Dunn

giriş

Kutsal Kitap dışı birçok öğretinin, uygulamanın ve yorumun kökleri mistik ve mitolojik dinlerin uygulamalarına dayanmaktadır ve MS 100 civarında tanıtılmıştır. Bu çalışma, bu ilk öğreti ve yorumlardan bazılarını tanımlamaktadır. Belki bugün pratikte bazılarının varyasyonlarını gözlemlemişsinizdir.

NOT:

1. Eğer Hıristiyanlar Kutsal Kitabı incelemek konusunda gayretli değillerse ve vaizlerin kendileri adına yorum yapmalarına güvenirlerse, kulağa doğru gelen ama yalnızca kısmen doğru olan şeylere inanabilirler.
2. Bir nesilde hata uygulamalara ve inançlara sızabilir
3. Bir kişinin kendi inancını kanıtlamak için İncil'deki bir hakikat hakkında 'kilise babalarının' kişisel görüşlerinden alıntı yapmak, İncil'den alıntı yapmakla aynı şey değildir.
4. İnançları uğruna ölmeye hazır olsalar bile hiç kimse Tanrı'nın mesajını mükemmel bir şekilde anlayamaz.
5. Her Hıristiyan kendi Kutsal Kitabını incelemeli, inançlarına veya anlayışlarına meydan okunmalı ve Tanrı'nın mesajının onları götürdüğü yere gitmeye istekli olmalıdır.
6. Günümüzün pek çok inancının, düşüncesinin veya doktrininin kökleri “kilise babalarının” bazı öğretilerine dayanmaktadır. Birçoğu Pagan ya da Gnostik inançlarının tamamını bırakmadı. Aslında bazıları inançlarını oluştururken daha önceki “kilise babalarının”, örneğin Antakyalı Ignatius, İzmirli Polycarp ve Augustine'in yazılarını (belki de havarilerin yazılarından daha fazla) çok detaylı bir şekilde incelediler.

İçindekiler

1. Birinci yüzyıl
2. Kilise Babaları
3. Gnostisizm
4. Kilise Hiyerarşisi
5. Ortaçağ

Bölüm 1

İlk Yüzyıllar

Tanrı insanı Kendi benzerliğinde, muhtemelen Kendi doğasını kastederek yarattı; sevgidir, doğruluktur, nezakettir, merhametlidir, barışçıldır, uysaldır, alçakgönüllüdür, adildir, kutsaldır ve bağışlayıcıdır. Yaratılışını takiben insan, kendisi için yaratılmış bir cennet olan Aden'de yaşadı ve Tanrı'nın diğer yaratımları arasında günahsız olarak Tanrı ile uyumlu bir ilişki yaşadı. Hepimiz onların itaatsizlik günahına ve sonuçlarına çok aşinayız. Cennetten kovuldular ve Tanrı'dan ayrıldılar. (Yaratılış 1-3)

İnsan, bir kurtarıcı ona affedilmesi ve Tanrı ile barışması için bir fırsat sunana kadar bu ayrı durumda kalacaktı. Tanrı insanı terk etmedi ya da terk etmedi, çünkü Yaratılış 4'te [Adem ve Havva Cennet'ten kovulduktan sonra] hem Kabil'in hem de Kabil'in Tanrı'ya sunular (haraçlar,

hediyeler, hediyeler) sunduğunu görüyoruz. Habil'in sunusu Tanrı tarafından kabul edilirken, Kayın'ın sunusu kabul edilmiyordu. Tanrı, kabul edilemez sunuyu veren kişiyle bile konuştu.

Yıllar geçtikçe günah daha da yaygınlaştı “Ve Yehova, insanın yeryüzündeki kötülüğünün büyük olduğunu ve yüreğindeki düşüncelerin her hayalinin sürekli olarak kötü olduğunu gördü. Ve yeryüzünde insanı yarattığı için Yehova'ya tövbe etti (pişman oldu –ESV, Rab üzgündü-RSV, kederli-NIV) ve bu onu yüreğinde üzdü.” (Yaratılış 6:5-6 ASV)

Ancak, “Nuh, kendi neslinde kusursuz, doğru bir adamdı; Nuh Tanrı ile birlikte yürüdü.” (Yaratılış 6:9-10 RSV) Nuh'un ölümünden birkaç yıl sonra İbrahim doğdu. İbrani yazar şöyle diyor: “İbrahim miras olarak alacağı bir yere gitmek üzere çağrıldığında iman sayesinde itaat etti. Ve nereye gittiğini bilmeden dışarı çıktı. ... Çünkü o, temelleri olan, tasarımcısı ve yapıcısı Tanrı olan kenti sabırsızlıkla bekliyordu.” (İbraniler 11:8-10 ESV)

Kenan'dayken, onun soyundan gelenlerin eninde sonunda miras olarak alacağı bölge, "Rab'bin meleği (elçisi – GWT) gökten İbrahim'e ikinci kez seslendi ve şöyle dedi: "Kendi üzerime yemin ederim ki, diyor Rab, çünkü sen Bunu yaptıysan ve oğlunu, biricik oğlunu esirgemediysen, seni mutlaka kutsayacağım ve soyunu gökteki yıldızlar ve deniz kıyısındaki kum kadar çoğaltacağım. Soyun, düşmanlarının şehirlerini ele geçirecek. ve bana itaat ettiğiniz için, sizin soyunuz aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak." (Yaratılış 22:15-18) Elçi Pavlus bu vaade değinerek şöyle dedi: “İbrahim'i düşünün: 'Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı.' O halde, iman edenlerin [Allah'a güvenip itaat edenlerin] İbrahim'in çocukları olduğunu anlayın. Kutsal Yazı, Tanrı'nın Yahudi olmayanları [müjdeye] imanla haklı çıkaracağını öngördü ve müjdeyi İbrahim'e önceden duyurdu: 'Bütün uluslar senin aracılığınla [müjdeyle] kutsanacak.' Demek ki iman edenler [inancına dayalı amel] iman adamı İbrahim ile birlikte bereketlenmiştir.” (Galatyalılar 3:6-9)

“İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla yeni bir antlaşma yapacağım zaman geliyor' diyor Rab. Bu, onları Mısır'dan çıkarmak için ellerinden tuttuğumda atalarıyla yaptığım antlaşmaya [Tanrı'nın Musa aracılığıyla verdiği antlaşmaya] benzemeyecek... 'Bu, o zamandan sonra İsrail eviyle yapacağım antlaşmadır. ' diyor Rab. 'Kanunumu onların akıllarına koyacağım ve kalplerine [taş levhalar gibi ölü değil, yaşayan bir varlığın aklına, aklına veya yüreğine] yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak.' ... 'Çünkü onların kötülüklerini bağışlayacağım ve bir daha günahlarını hatırlamayacağım’” (Yeremya 31:31-34). Bağışlama, iki antlaşma arasında ne kadar büyük bir fark var.

Yeremya'nın kehanetinin gerçekleşmesi için atılan temelin, Petrus'un İsa'nın kendisine en yakın olan havarilerine sorduğu soruya verdiği yanıtta görebiliriz. Kim olduğumu söylüyorsun?

İsa'nın Kilisesi

Petrus, "Sen yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" diye yanıt verdi. ... İsa şöyle dedi: “Kilisemi bu kayanın [İsa'nın yaşayan Tanrı'nın Oğlu olduğu gerçeği] üzerine inşa edeceğim” [kendi kendime itaatkar, güvenilir ve sadık takipçilerden oluşan bir topluluk, bir topluluk veya grup toplayacağım]. (Matta 16:16-18)

İhanetinden sonra ve son Fısıh Bayramı sırasında veya sonrasında, İsa vasiyetçi olarak havarilerini Krallığına yerleştirdi. “Davalarımda yanımda olan sizlersiniz. Ve ben de size bir krallık veriyorum [diatitheemi: NT: Strong's #1303, kişinin kendi işlerini veya vasiyetçi tarafından kendisine ait olan

bir şeyi ayrı ayrı yerleştirmek, elden çıkarmak, düzenlemek, atamak, elden çıkarmak], tıpkı Babamın birine bağışladığı gibi. Öyle ki, krallığımda benim soframda yiyip içebilesin ve tahtlarda oturarak İsrail'in on iki oymağını yargılayabilesin." (Luka 22:28-30)

Kısa bir süre, yani 50 günden biraz daha uzun bir süre sonra, Petrus ve diğer havariler şöyle dediler: "Bu nedenle tüm İsrail şundan emin olsun: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz bu İsa'yı hem Rab hem de Mesih [mesih] yaptı." Halk bunu duyunca yürekleri parçalandı ve Petrus ile diğer havarilere, "Kardeşler, ne yapacağız?" dediler. Petrus şöyle cevap verdi: "Tövbe edin¹ve vaftiz edilmeli [rantizo (serpme), cheo (dökme) veya pros-chusis (afüzyon) yerine Yunanca baptizo (batırılmış) kelimesi kullanılıyor. Bu nedenle, "vaftiz edilmek" her birinizin ismine dalmak anlamına gelir]²[Yeremya'nın kehanet ettiği gibi] günahlarınızın bağışlanması [bağışlanması, temizlenmesi] için İsa Mesih'in [yetkiyle]. Ve Kutsal Ruh'un armağanını alacaksınız. Vaat siz ve çocuklarınız [Yahudiler] ve uzaktaki herkes [Yahudi olmayanlar] içindir; Tanrımız Rab'bin (Mesih'in müjdesi aracılığıyla) çağıracağı herkes içindir." Başka birçok sözle onları uyardı ve onlara yalvardı. Onlara, "Kendinizi bu yozlaşmış [kötü] nesilden kurtarın." Onun mesajını kabul edenler vaftiz edildi (CJB'ye daldırıldı) ve o gün sayılarına yaklaşık üç bin kişi eklendi (Elçilerin İşleri 2:36-41).

Böylece, "mesajı kabul eden ve vaftiz edilen" bu yaklaşık üç bin kişi, İsa'nın krallık verdiği kişilere, yani denemeleri sırasında O'nun yanında duranlara eklendi. Böylece büyüyen bir krallık, bir kilise görüyoruz. [Elçilerin İşleri 2:27-30'a bakın]

Tarsuslu Pavlus da dahil olmak üzere Havarilerin misyonerlik faaliyetleri, Hıristiyanlığı Helenistik [Yunan] dünyasındaki İskenderiye ve Antakya gibi şehirlere, ayrıca Roma'ya ve hatta Roma İmparatorluğu'nun ötesine yaydı. Hıristiyanlar, Yunanca konuşanlar arasında genel olarak kullanılan Septuagint tercümesini kullanarak İbranice Kutsal Yazılara saygı duymaya devam ettiler veya Aramice konuşanlar arasında kendi yazılarından bazılarının da eklendiği Targumlar kullanıldı.

Hıristiyanlığın ihtişamı ve zaferi ve hızla yayılması, Yahudi liderler arasında korku ve kıskançlığa yol açtı. Hıristiyanları takip etmeye, basit Yahudi halkını onlara karşı kıskırtmaya ve onları Roma yetkililerine suçlamaya başladılar.zulüm.

Yahudiler, Hıristiyanları yakalayıp hapishanelere atıp öldürdüler. Kudüs'te Yahudilerin elinden ilk acı çeken kişi İstefanos'tu. Kurtarıcı hakkında vaaz verdiği için işkence gören ilk kişi oydu. Yahudiler onu şehrin dışına atıp taşıyarak öldürmeye başladılar. "Rab İsa, ruhumu al" diyerek dua etti.³ve ardından "Rabbim, bu günahı onlara yükleme" sözleriyle öldü.

Yahudiler, İstefanos'u ve diğer pek çok imanlıyı öldürerek hâlâ Mesih'e olan inançlarını zayıflatamadılar. Tam tersine bunu yaparak bunun Kudüs sakinleri arasında yayılmasını büyük ölçüde ateşlediler. Zulüm nedeniyle Hıristiyanlar Yahudiye, Samiriye ve diğer ülkelere dağıldılar;

¹Nyalnızca bir duygu değil; ruh hallerinin ve duyguların belirsizliği yoktur. Bu, ruhun havasındaki basit bir değişiklik değildir. Bu, zekanın odağındaki belirgin bir değişikliktir; kendisiyle birlikte bir irade hareketini de taşır; kısacası, insanın varlığının temelindeki bir devrimdir" (The Pulpit Commentary, cilt. 18, s. 66, alıntı: REFLECTIONS #515 Al Maxey, 3 Ocak 2012))

²Thebiblewayonline.com'un İsa Adıyla ilgili çalışmasına bakın

³thebiblewayonline.com'daki Beden, Ruh ve Ruh – Öldüğünüzde Nereye Gidiyorlar? çalışmasına bakın.

ve gittikleri her yerde Kurtarıcı Rab ve O'nun öğretisi hakkında vaaz verdiler. Dünyadaki hiçbir güç Hıristiyanlığın muzaffer yayılmasını durduramaz, çünkü Mesih'e iman gerçek imandır. Mesih'in öğretisi ilahi öğretilerdir. Mesih'in inancına ve öğretilerine göre yaşam gerçekten kutsal bir yaşamdır, Tanrı'nın Krallığıdır. Cennetteki Baba sadıkları güçlendirdi, Kurtarıcı onlarla birlikteydi ve onlar Yorgancı Kutsal Ruh tarafından teselli edildiler. Bkz. Elçilerin İşleri 6; 7; 8:1-2, 4.ortodoxphotos.com/readings/LG/persecution.shtml

“Kudüs'teki kiliseye karşı büyük bir zulüm başladı ve Saul kiliseyi yok etmeye başladı. Ev ev dolaşarak erkekleri ve kadınları sürükleyip hapse attı.” (Elçilerin İşleri 8:3)

“Bu sıralarda Kral Hirodes kiliseye mensup olanlardan bazılarını onlara zulmetmek amacıyla tutukladı. Yahya'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürttü. Bunun Yahudileri memnun ettiğini görünce Petrus'u da yakalamak için harekete geçti. Bu, Mayasız Ekmek Bayramı'nda yaşandı. Onu tutukladıktan sonra hapse attı ve her biri dörder askerden oluşan dört mangaya teslim etti. Hirodes onu Fısıh Bayramı'ndan sonra halkın önünde yargılamak üzere dışarı çıkarmayı düşünüyordu.” (Elçilerin İşleri 12:1-4 NIV)

Listra'ya Antakya ve Iconium'dan bazı Yahudiler geldi ve kalabalığı kazandı. Pavlus'u taşladılar ve öldüğünü sanarak onu şehrin dışına sürüklediler. (Elçilerin İşleri 14:19)

Filipi'de “cariyenin sahipleri para kazanma umutlarının tükendiğini anlayınca, Pavlus ile Silas'ı yakalayıp yetkililerin karşısına çıkarmak üzere pazar yerine sürüklediler. Onları yargıçların huzuruna çıkardılar ve şöyle dediler: "Bu adamlar Yahudi ve biz Romalıların kabul etmesi veya uygulaması yasak olan gelenekleri savunarak şehrimizi kargaşaya sürüklüyorlar." Kalabalık da Pavlus ile Silas'a yapılan saldırıya katıldı ve yargıçlar onların soyulup dövülmesini emretti. Şiddetli bir şekilde kırbaçlandıktan sonra hapse atıldılar ve gardiyana onları dikkatli bir şekilde koruması emredildi. Bu emirleri alınca onları iç hücreye koydu ve ayaklarını kundaklara bağladı.” (Elçilerin İşleri 16:19-24)

Selanik'te “Yahudilerden bazıları ikna oldu ve Pavlus ile Silas'a katıldı; tıpkı birkaç önde gelen kadın gibi, Tanrı'dan korkan çok sayıda Yunanlının da yaptığı gibi. Ancak Yahudiler kıskançtı; Bunun üzerine pazardaki bazı kötü karakterleri topladılar, bir çete oluşturdular ve şehirde isyan başlattılar. Pavlus'la Silas'ı kalabalığa çıkarmak için Yason'un evine koştular. Ancak onları bulamayınca, Jason'ı ve diğer bazı kardeşleri şehir yetkililerinin önüne sürükleyip şöyle bağırdılar: 'Dünyanın her yerinde sorun çıkaran bu adamlar şimdi buraya geldiler ve Jason onları evinde ağırladı. Hepsi de İsa adında başka bir kralın daha olduğunu söyleyerek Sezar'ın emirlerine karşı çıkıyor.' Bunu duyduklarında kalabalık ve şehir yetkilileri kargaşaya sürüklendiler. Daha sonra Jason ve diğerlerine kefaleti gönderip gitmelerine izin verdiler.” (Elçilerin İşleri 17:4-9)

“Yol konusunda Efes'te büyük bir kargaşa çıktı. Artemis'in gümüş tapınaklarını yapan Demetrius adında bir gümüşçü, zanaatkarlara hiç de az iş kazandırmıyordu. İlgili işlerde çalışan işçilerle birlikte onları bir araya topladı ve şunları söyledi: "Erkekler, biliyorsunuz bu işten iyi bir gelir elde ediyoruz. Ve bu Paul arkadaşının burada, çok sayıda insanı nasıl ikna ettiğini ve yoldan çıkardığını görüyor ve duyuyorsunuz. Efes'te ve neredeyse tüm Asya ilinde, insan yapımı tanrıların hiçbir şekilde tanrı olmadığını söylüyor. Sadece ticaretimizin itibarını kaybetme tehlikesi değil, aynı zamanda büyük tanrıça Artemis'in tapınağının da gözden düşmesi tehlikesi var. ve Asya'nın her

yerinde ve tüm dünyada tapınılan tanrıçanın kendisi de ilahi heybetinden mahrum kalacak." Bunu duyunca çok öfkeleniler ve şöyle bağırmağa başladılar: "Efeslilerin Artemis'i büyüktür!" Çok geçmeden tüm şehirde kargaşa çıktı. Halk, Pavlus'un Makedonya'dan yol arkadaşları olan Gayus ve Aristarhos'u yakaladı ve tek adam halinde tiyatroya koştı." (Elçilerin İşleri 19:23-29)

Pavlus Yerus alim'e döndü, Yerus alim kilisesinin liderlerine bir rapor verdi ve Tapınaĝa gitmeye hazırlandı. Yedi gün [arınma için gereken süre] dolmak üzereyken Asya ilindeki bazı Yahudiler Pavlus'u mabette gördü. Bütün kalabalıĝı harekete geçirdiler ve onu yakalayıp öyle baĝırdılar: "İsrail adamları bize yardım edin! Her yerde herkese halkımıza, yasalarımıza ve bu yere karşı öğreten adam budur. Üstelik Yunanlıları tapınak alanına getirdi ve Bu kutsal yeri kirlettiler." (Efesli Trofimus'u daha önce Pavlus'la birlikte şehirde görmüşlerdi ve Pavlus'un onu tapınak alanına getirdiĝini sanıyorlardı.) Bütün şehir ayaĝa kalktı ve insanlar her yönden koşarak geldiler. Pavlus'u yakalayıp mabedin dışına sürüklediler ve kapılar hemen kapatıldı. Onu öldürmeye çalışırken, Roma birliklerinin komutanına, tüm Kudüs şehrinin kargaşa içinde olduĝu haberi ulaŐtı. Hemen birkaç subay ve askeri alıp kalabalıĝa doĝru koştı. İsyancılar komutani ve askerlerini görünce Pavlus'u dövmeyi bıraktılar" (Elçilerin İşleri 21:27-32).

Pavlus komutana halkla konuŐup konuŐamayacaĝını sordu ve Rab'bin kendisine " Kud s'  derhal terk edin, çünkü benim hakkımdaki tanıklıĝınızı kabul etmeyecekler." dediĝini belirtti. "Tanrım, dedim, bu adamlar sana inananları hapsedmek ve dövmek için bir sinagogdan diĝerine gittiĝimi biliyorlar. Ve şehidin Stephen'ın kanı d k ld ĝunde, orada durup onayımı verdim ve onu öldürenlerin kıyafetlerini korudum. Sonra Rab bana öyle dedi: 'Git; Seni uzaklara, Yahudi olmayanların yanına g ndereceĝim.'" (Elçilerin İşleri 22:18b-21)

"Kalabalık, Pavlus bunu söyleyene kadar onu dinledi. Sonra seslerini yükselterek öyle baĝırdılar: "Yeryüzünü temizleyin! O yaŐamaya uygun deĝil! Onlar baĝırıp elbiselerini çıkarırlar ve havaya toz fırlatırlarken, komutan Pavlus'un kıŐlaya götürülmesini emretti. Halkın kendisine neden bu şekilde baĝırdıĝını öğrenmek için kırbalanmasını ve sorgulanmasını istedi. Onu kırbalamak için uzatırlarken, Pavlus orada duran yüzbaŐıya öyle dedi: 'Senin bir Roma vatandaŐını kırbaçlayan yasal mı? suçlu bile bulunmadı mı?'" (Elçilerin İşleri 22:22-25)

"Ertesi gün komutan, Pavlus'un Yahudiler tarafından tam olarak neden sulandıĝını öğrenmek istediĝinden, onu serbest bıraktı ve baŐk hinlerle tüm Sanhedrin'in toplanmasını emretti. Sonra Pavlus'u getirip önlerine diktirdi. Pavlus doĝrudan Sanhedrin'e baktı ve öyle dedi: "KardeŐlerim, bugüne kadar Tanrı'ya karşı olan görevimi tam bir vicdanla yerine getirdim." Bunun  zerine baŐk hin Ananias, Pavlus'un yanında duranlara onun aĝzına vurmalarını emretti." (Elçilerin İşleri 22:30-23:2)

"Ertesi sabah Yahudiler bir komplo kurdular ve Pavlus'u  ld r nceye kadar yemek yememeye ve içmemeye yemin ettiler. Bu komploya kırkta fazla adam karıŐtı. BaŐk hinlere ve ileri gelenlere gidip öyle dediler: 'Pavlus'u  ld r nceye kadar hiçbir Şey yemeyeceĝimize dair ant içtik. Şimdi, siz ve Sanhedrin, onun davası hakkında daha doĝru bilgi isteme bahanesiyle, onu önünüze getirmesi için komutana dilekçe veriyorsunuz. Buraya gelmeden onu öldürmeye hazırız.'" (Elçilerin İşleri 23:12-15)

Pavlus ve Petrus sahte öğretmenlere ve ayrılıklara karşı uyarıyor

“Son günlerde korkunç zamanlar yaşanacak. İnsanlar (Hıristiyanlar) kendilerini seven, parayı seven, övünen, kibirli, küfürbaz, ana babaya itaatsiz, nankör, kutsal olmayan, sevgisiz, affetmeyen, iftiracı, nefesine hakim olmayan, zalim, iyiliği sevmeyen, hain olacaklar. , aceleci, kibirli, Tanrı'yı sevmekten çok zevki sevenler - bir tür dindarlığa sahipler (görünüşte ama gerçek değil) ama onun gücünü inkar ediyorlar. Onlarla hiçbir ilgin yok." (2 Timoteos 3:1-5)

Pavlus Timoteos'a şunu söylüyor: “Söz'ü duyurun; sezon içi ve sezon dışı hazırlıklı olun; Büyük bir sabırla ve dikkatli bir talimatla düzeltin, azarlayın ve teşvik edin. Çünkü insanların sağlam doktrine katlanamayacakları zamanlar gelecek. Bunun yerine kendi arzularına uygun olarak çok sayıda hocayı etraflarına toplayıp, kaşınan kulaklarının duymak istediklerini söyleyeceklerdir. Hakikatten kulaklarını çevirecekler, masallara [insan eliyle uydurulmuş şeylere] yüz çevirecekler; yani Tanrı'dan değil.” (2 Timoteos 4:2-4)

“Ama aranızda (Hıristiyanlar) sahte öğretmenler olacağı gibi, halk [İsrailliler] arasında da sahte peygamberler [öğretmenler] vardı. Gizlice yıkıcı sapkınlıkları tanıtacaklar, hatta onları satın alan egemen Rab'bi inkar edecekler ve kendilerini hızla yok edecekler. Birçokları onların utanç verici yollarını takip edecek ve hakikat yolunu itibarsızlaştıracak. Bu öğretmenler açgözlülükleri yüzünden uydurdukları hikayelerle sizi sömürecekler. Kınamaları uzun süredir üzerlerinde asılı duruyor ve yıkımları uyumuyor.” (2 Petrus 2:1-3)

Nero Burns Roma MS 67

Kiliseye yönelik ilk Roma zulmü, 67 yılında, Roma'nın altıncı imparatoru Nero'nun yönetimi altında [Yahudiye Yahudilerinin Roma'ya karşı isyanından 1 yıl sonra] meydana gelmiş gibi görünüyor. Bu hükümdar beş yıl boyunca kendisine oldukça güven duyarak hüküm sürdü, ancak daha sonra en büyük öfkeye ve en korkunç barbarlıklara boyun eğdi. Diğer şeytani arzularının yanı sıra, Roma şehrinin ateşe verilmesini emretti ve bu emir subayları, muhafızları ve hizmetkarları tarafından yerine getirildi. İmparatorluk şehri alevler içindeyken Macaenas kulesine çıktı, arpını çaldı, Truva'nın yanan şarkısını söyledi ve açıkça 'ölmeden önce her şeyin mahvolmasını dilediğini' ilan etti. Sirk adı verilen soylu yığınını yanı sıra pek çok saray ve ev de yok edildi; binlerce kişi alevler arasında can verdi, dumanda boğuldu ya da yıkıntıların altına gömüldü.

jesus-is-savior.com/Books, Tracts & Preaching/Basılı Kitaplar/FBOM/fbom-chap_02.htm
[Fuxe'un Şehitler Kitabı, Bölüm 2'den

Nero'yu eleştiren Tacitus şöyle yazdı: "Yine de hiçbir insan çabası, prenslerin hiçbir lütfu ya da tanrılara yapılan adak, Nero'nun bir şekilde yangın emrini verdiğiine dair o kötü şöhretli söylentiye ortadan kaldıramaz. Bu nedenle Nero, bu söylentiye ortadan kaldırmak için, Hıristiyan olarak adlandırılan ve iğrençlikleri ile nam salmış kişileri yalan yere suçladı ve en ağır cezalarla idam etti. İsmi yaratıcısı İsa, Tiberius'un hükümdarlığı sırasında savcı Pontius Pilatus tarafından suçlu olarak idam edildi; ve bastırılmış olmasına rağmen, bu yıkıcı batıl inanç, yalnızca bu kötülüğün kaynağı olan Yahudiye aracılığıyla değil, aynı zamanda korkunç ve utanç verici olan her şeyin bir arada akın ettiği ve kutlandığı Roma şehri aracılığıyla da yeniden patlak verdi. Bu nedenle önce inançlarını itiraf edenler yakalandı, ardından onların sağladığı bilgiler kullanılarak çok sayıda kişi şehri yakma suçundan çok, insan ırkına karşı nefretten mahkum edildi. Ve yok olduklarında bir de spor haline getirildiler: Köpekler tarafından üzerlerine hayvan derisi yapııştırılarak öldürüldüler ya da haçlara çivilendiler ya da ateşe verildiler ve gün ışığı geçtiğinde gece lambası olarak kullanıldılar. Nero bu gösteri için kendi bahçelerini ayırdı ve bir arabacının pleblere karışması

veya yarış pistinde araba sürmesi alışkanlığıyla bir Sirk oyunu oynadı. Açıkça suçlu olmalarına ve suçun sonuçlarının en son örneği olmayı hak etmelerine rağmen insanlar bu mağdurlara acımaya başladı çünkü bunlar kamu yararı için değil, bir adamın vahşeti yüzünden tüketildi.”

wsu.edu/wldciv/world_civ_reader/world_civ_reader_1/tacitus [Richard Hooker tarafından çevrildi]

Tapınak yerle bir edilmiş

MS 70 yılında daha sonra imparator olan Titus ve Roma Lejyonu Kudüs'ün çevresine bir kuşatma duvarı inşa etti. Ancak Zealotlar beklemediler ve saldırarak Roma Lejyonunun geri çekilmesine neden oldular. İsa'nın Matta 24'te kayıtlı sözlerini hatırlayan Hıristiyanlar tepelere kaçtı. Tapınak yıkıldı ve Yahudi ibadetinin bir parçası olarak hayvan kurban edilmesi durduruldu. c. 135 Yahudinin ülkeye girişi yasaklandı yeniden adlandırıldı sonrasında şehir Bar Kokhba isyanı. Bu saatten sonra erken Kilise tarihçisi Kayserya'lı Eusebius kilisenin etnik açıdan Yahudi liderliğinin Kudüs (kelimenin tam anlamıyla "bunlar" sünnet) Yahudi olmayan liderlikle değiştirildi.^[3] Hıristiyan nüfusun çoğu şehri terk etmişti.

İsa, Yuhanna aracılığıyla Küçük Asya'daki cemaatleri uyarıyor

Zulüm yaklaşıyor, bazıları ölecek, bazıları ise düşecek. “Deccal (İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu, meshedilmiş olan Mesih olduğunu inkar edenler) geliyor, şimdi bile birçok deccal geldi.... Böyle bir adam deccaldir; Baba ve Oğul'u inkar eder.” (1 Yuhanna 2:18, 22)

Efes“... Yine de sana karşı çıkıyorum: İlk aşkımdan vazgeçtin. Düştüğünüz yüksekliği unutmayın! Tövbe edin [yönteminizi değiştirin] ve ilk başta yaptığınız şeyleri yapın. Eğer tövbe etmezsen yanına gelip kandilini yerinden çıkarırım. Ama şu sizin lehinize: Nicolaitan'ların uygulamalarından nefret ediyorsunuz ki ben de bundan nefret ediyorum.” (Vahiy 2:4-5)

İzmir“... Çekeceğiniz acıdan korkmayın. Sana anlatırım; Şeytan sizi sınamak için içinizden bazılarınızı zindana atacak ve on gün boyunca zulme uğrayacaksınız. Ölüm noktasına kadar sadık kal, ben de sana yaşam tacını vereceğim.” (Vahiy 2:10)

Bergama“Nerede yaşadığını biliyorum, Şeytan'ın tahtının olduğu yeri. Yine de adıma sadık kalıyorsun. Bana olan inancından vazgeçmedin. ... Yine de sana karşı birkaç şeyim var: Orada Balam'ın öğretilerine bağlı kalan insanlar [topluluklarında 'Hıristiyanlar'] var. ... Aynı şekilde, Nicolaitan'ların öğretilerine bağlı kalanlarınız da var. Bu nedenle tövbe edin! Yoksa yakında yanınıza geleceğim ve onlara karşı ağzımın kılıcıyla savaşıcağım.” (Vahiy 2:13, 14, 16)

Tiyatira“Yine de sana karşı bir şeyim var: Kendine peygamber diyen Jezebel adlı kadına tahammül ediyorsun. Öğretisiyle hizmetkarlarımı cinsel ahlaksızlığa ve putlara kurban edilen yiyecekleri yemeye yönlendiriyor. Ahlaksızlığından tövbe etmesi için ona süre verdim ama o istemiyor.” (Vahiy 2:20-21)

Nicolaitans'ın Uygulamaları

Görünüşe göre onlar Eski Antlaşma'nın Balamlılarına çok benziyorlardı; ahlaksızlık (zina) yaptılar ve putlara [muhtemelen onlara tapınmak için] sunulan etleri yediler. Vahiy 2:14-15'te Rab bu bağlantıyı açıkça ortaya koyuyor: "Aranızda Balam'ın öğretilerini benimseyen, Balak'a İsrail oğullarının önüne tökezleme taşı koymayı, putlara kurban edilen şeyleri yemeyi öğreten

bazıları var. ibadet etmek] ve ahlaksızlık yapmak için de aynı şekilde Nicolaitans'ın öğretisine sahip olanlarınız var.<http://www.zianet.com/maxey/reflx73.htm>

Nicolaitans'ın öğretisi (Vahiy 2:15)

Görünüşe göre bu, görünüşte farklı bir sapkın grup tarafından sunulsa da, prensip olarak Balam'ın öğretisinden pek farklı değildi. Bazıları, Yunanca Nicolaus adı ile Sami adı Balaam'ın benzer etimolojisi nedeniyle Nicolaitan'ları Balaamlılarla ilişkilendirir. Ancak bu hayal ürünü görünüyor, çünkü ikisi 14-15'e karşı farklılaşmış gibi görünüyor. thebiblewayonline.com/revelation, Cecil N. Wright

Balam'ın Öğretisi (2:14)

Eski peygamber Balam, pagan kral Balak'a, Balak'ın korktuğu ama Balam'ın kendisi adına lanetleyemediği İsrailoğullarını Tanrı'nın lanetlemesine nasıl neden olabileceğini öğütledi. Musa tarafından Sayılar 31:15-16'da 25. Bölümde anlatılan olaydan bahsediliyor; bunun sonucunda Rab 24.000 kişinin ölümüne yol açan bir veba gönderdi. Yahudi tarihçi Josephus, Antiquities of the Jewish (Yahudilerin Eski Eserleri), Kitap IV, Bölüm VI, Bölüm 6-12'de, İsa'nın Bergama'ya yazdığı mektubunda verdiği özet açıklamaya karşılık gelen, kendi zamanına kadar gelen ayrıntıları detaylandırıyor. . İbadet ve ahlakta paganizmle uzlaşmaydı. thebiblewayonline.com/revelation, Cecil N. Wright

İzabel kadını (Vahiy 2:20)

Çoğu elyazmasında "kadın" vardır, ancak birkaçında "senin" kadın vardır. Bazıları onun, sou (senin) tekil olduğu için, kilisenin "meleği" olarak hitap edilen kişinin karısı olduğunu düşünüyor. Ancak metin bilginlerinin fikir birliği, on (the)'nin orijinal okuma olduğu yönündedir. Burada İzabel'in, Tiyatira'daki kilisede önde gelen bir kadın için sembolik bir isim olduğu anlaşılıyor; bu, bir bakıma "fahişelik" ve "büyücülük"le suçlanan Kral Ahab'ın kötü karısına benziyor (1.Krallar 16:31; 2.Krallar 9:22). Baal'e tapınmayı teşvik etmek ve Tanrı'ya tapınanları İsrail'den sürmeye çalışmak. Tiyatiralı İzabel, Hıristiyanlar arasında hem putperest hem de ahlaksız uygulamaları teşvik ediyordu. thebiblewayonline.com/vahiy, Cecil N. Wright tarafından

Daha sonra Yunan ve Yahudi zihniyetini incelediğimizde bu uygulamalar daha net anlaşılacaktır.

Sart“... Bunlar, Allah'ın yedi ruhunu ve yedi yıldızı elinde bulunduranın sözleridir. Yaptıklarını biliyorum; Hayatta olduğun biliniyor ama ölüsün. Uyanmak! Geriye kalan ve ölmek üzere olana güç ver; çünkü senin işlerini Allah'ın katında tam bulmadım.” (Vahiy 3:1-2)

Philadelphia“...Madem sabırla dayanma emrimi yerine getirdin, ben de seni, yeryüzünde yaşayanları denemek için bütün dünyanın başına gelecek olan fitne saatinden koruyacağım.” (Vahiy 3:10)

Laodikya“... Yaptıklarını biliyorum, ne soğuksun, ne de sıcak. Keşke ya biri ya da diğeri olsaydın! Yani, sen ılık olduğun için -ne sıcak ne de soğuk- seni ağızımdan tükürmek üzereyim.” ... “Öyleyse ciddi ol ve tövbe et. İşte buradayım! Kapıda durdum ve kapıyı çaldım.

Eğer biri sesimi duyar ve kapıyı açarsa içeri girip onunla yemek yiyeceğim, o da benimle."
(Vahiy 3:15-16; 19-20)

Küçük Asya kiliselerinin durumu, yalnızca bireysel Hıristiyanların değil, tüm cemaatlerin de yoldan çıkabileceğini ve Mesih'i, O'nun öğretilerini ve O'nun kurtarıcı Lütfunu terk edebileceğini açıkça göstermektedir. Eğer tevbe edip O'na dönmezlerse hüsrana uğrarlar; yani şamdanlarının çıkarılmasını sağlarım.

Not: Sadık Hıristiyanlar hâlâ zulmün ortasında toplanıyor.

Trajan Zulmü MS 108

Üçüncü zulümde, bilgili ve ünlü bir adam, Hıristiyanların içler acısı katliamını gören ve buna acıyan Trajan'a bir mektup yazarak, her gün binlercesinin öldürüldüğünü ve hiçbirinin hiçbir şey yapmadığını doğruladı. Roma yasalarına aykırı olarak zulme değer. "Suçları veya hataları (hangi adla anılırsa adlandırılınsın) hakkında verdikleri tüm açıklama yalnızca şuna varıyordu: belirli bir günde, gün doğmadan önce buluşmaya ve İsa'ya duanın belirlenmiş bir biçimini birlikte tekrar etmeye alışmışlardı. ve kendilerini bir yükümlülük altına sokmak - aslında kötülük yapmak değil, tam tersine - asla hırsızlık, soygun veya zina yapmamak, asla onların sözlerini tahrif etmemek, asla kimseyi dolandırmamak; bu onların geleneğiydi; zararsız bir yemeğe ortaklaşa katılmak için ayrılmak ve yeniden bir araya gelmek."

Mesih Kilisesi'nin zaman çizelgesi kuruldu

- Mesih krallığı havarilerine verdi
- Pentecost'ta (MS 33) bunlara üç bin kişi eklendi
- Stephen şehit edildi ve Yahudi zulmü başladı – 35 mi? reklam
- Pavlus Roma'ya tutuklu olarak gönderildi
- Roma yandı ve Roma zulmü başladı - MS 64
- Pavlus'un ölümü - MS 64-65
- Kudüs'teki tapınak yıkıldı - MS 70
- Yahya Mesih uğruna Patmos'ta hapsedildi
- John'un ölümü - MS 100 civarında

Havarisel çağ, Mesih'in kurtuluş mesajının Roma İmparatorluğu'na yayılmasıyla sona erdi. Yeni bir dönem başlıyor.

Erken Hıristiyanlık

İkinci yüzyılda [MS 100-200] Hıristiyanlık daha da yayıldı. Latince-batı kesiminde konuşulan Roma imparatorluğu. Bu zamanın önemli liderleri ve yazarları arasında Polikarp ile ilgili İzmir, Antakyalı Ignatius,^[4] Romalı Klement, Justin Şehit ve Irenaeus ile ilgili Lyon^[4].

Üçüncü yüzyılda [MS 200-300] Hıristiyanlığın sayısı daha da arttı (Robin Lane Fox 250 yılına kadar Hıristiyanların İmparatorluğun yaklaşık %2'sini oluşturduğunu öne sürüyor^[4]). Bu dönemin öğretmenleri arasında Kökeniçinde İskenderiye ve Tertullianus içinde Kuzey Afrikayazılarında ifade edilen doktrinler gibi Üçlü, Büyük Anthony ve diğerleri kuruldu Hıristiyan manastırcılığı [manastırlarla ilgili] ve Aydınlatıcı Gregorysorumluydu Ermenistan resmi olarak Hıristiyan olan ilk ülke oldu. Takibendönüştürmek ile ilgili Büyük Konstantin (hemen önce Milvian Köprüsü Savaşı 312'de), Roma imparatorluğu Hıristiyanlığa hoşgörü gösterdiler Milano Fermanı 313

yılında Hıristiyanlığın benimsenmesine yol açan Devlet dini [Roma, Roma Katolik Kilisesi değil] kanunen değil, 380'de din değiştirmeyle Theodosius İve yükselişi Hıristiyanlık içinde Bizans imparatorluğu. en.wikipedia.org/wiki/Erken_Hıristiyanlık

280 yıl boyunca Hıristiyanlık Roma İmparatorluğu tarafından yasaklandı. Ayrıca henüz on tane zulüm gerçekleştirdi, bu süre zarfında büyüme devam etti.

Diocletianus MS 302

303-311 yılları arasındaki Diocletianus Zulmü son ve en şiddetliydi. Hıristiyanlara yönelik zulümü içinde Roma imparatorluğu. "Büyük Zulüm" olarak da bilinen erken dönemdeki önemli olaylardan biri, 303 yılında bir dizi fermanın yayınlanmasıydı. İmparator Diocletianus ve meslektaşları Maximian, Galerius, ve Konstantius [Constantine'in babası]. Bu fermanlar Hıristiyanların yasal haklarını iptal ediyor ve pagan ritüellerine uymalarını talep ediyordu. Daha sonraki fermanlar din adamlarını hedef aldı ve kurban törenlerine evrensel katılımı talep ederek tüm sakinlerin pagan kurbanlar sunmasını emretti. Zulmün yoğunluğu ve süresi imparatorluk genelinde farklılık gösteriyordu.

en.wikipedia.org/wiki/Diocletian_Persecution

Diocletianus'un fermanları, Hıristiyan kutsal metinlerinin ve imparatorluk çapındaki ibadet yerlerinin yok edilmesini emrediyor ve Hıristiyanların ibadet için bir araya gelmesini yasaklıyordu. Daha sonra bilinen herhangi bir Hıristiyan en acımasız şekilde öldürüldü. Diocletianus'un ölümünden kısa bir süre sonra, Roma İmparatorluğu'nun Hıristiyanlara karşı uyguladığı zulüm, Roma İmparatoru Konstantin'in MS 313'te Milano Fermanı ile Hıristiyanlığı "yasallaştırması" ile sona erdi.

Daha sonra MS 325'te Konstantin, imparatorluğu bir devlet diniyle birleştirmek amacıyla İznik Konsili'ni topladı. Konstantin, Hıristiyanlığı o dönemde parçalanmaya ve bölünmeye başlayan Roma İmparatorluğu'nu birleştirebilecek bir devlet dini olarak tasavvur ediyordu. Konstantin, Hıristiyan inancını tam olarak benimsemeyi reddetti ve birçok pagan inancını ve uygulamasını sürdürdü; dolayısıyla Konstantin'in desteklediği kilise, Hıristiyanlık ile Roma paganizminin bir karışımıydı. "O (Konstantin) pagan devlet dininin baş rahibi olarak konumunu korudu."

Ebedi Krallık, FW Mattox, s. 127

Bu, Mesih'in uzlaşma ve kurtuluş mesajının öğretilmesi açısından olumlu bir gelişme gibi görünse de, sonuçlar olumlu olmaktan çok uzaktı. Kısa sürede imparatorluk hükümetinin her kademesinde geniş bir nüfuz elde etti.

Konstantin, Roma İmparatorluğu'nun çok geniş, geniş ve çeşitli olması nedeniyle herkesin dini inançlarından vazgeçip Hıristiyanlığı benimsemeyi kabul etmeyeceğini keşfetti. Böylece Konstantin pagan inançlarının "Hıristiyanlaştırılmasına" izin verdi ve hatta teşvik etti. Tamamen pagan ve İncil'e tamamen aykırı olan inançlar, değiştirilen kilisenin öğretileri ve uygulamalarıyla karıştırılarak yeni "Hıristiyan" kimlikleri verildi. Bunun bazı açık örnekleri şunlardır:

(1) Henoteizm veya çoklu tanrılar

Roma imparatorlarının (ve vatandaşlarının) çoğu henoteistti. Henoteist, birçok tanrının varlığına inanan, ancak öncelikle belirli bir tanrıya odaklanan veya belirli bir tanrının diğer tanrılara üstün olduğunu düşünen kişidir. Örneğin, Roma tanrısı Jüpiter, Roma tanrı panteonunun en üstündeydi;

örneğin, bir aşk tanrısı, bir barış tanrısı, bir savaş tanrısı, bir güç tanrısı, bir bilgelik tanrısı vb. Bu Roma tanrılarının yerini, bunların her birinin ve diğer birçok kategorinin sorumlusu veya başında olan azizler aldı. şehre özgü Roma tanrısının yerini şehrin “koruyucu azizi” almıştır.

(2) Ana Tanrıça

Mısır'da bir ana-tanrıça dini olan İsis Kültü, İsis'in Meryem'le değiştirilmesiyle Hıristiyanlığa dahil edildi. İsis için kullanılan “Cennetin Kraliçesi”, “Tanrının Annesi” ve “teotokos” (Tanrı Taşıyan) gibi unvanların çoğu Meryem'e iliştilmiştir. İsis'e tapanları başka türlü benimseyemeyecekleri bir inanca çekmek için Meryem'e, İncil'in ona atfettiğinin çok ötesinde, Hristiyan inancında yüce bir rol verildi. Aslında İsis'e ait birçok tapınak Meryem'e adanmış tapınağa dönüştürüldü. Katolik Marioloji'nin ne olacağına dair ilk açık ipuçları, İsis ibadetinin odak noktası olan Mısır'ın İskenderiye kentinde yaşayan Origen'in (185-254) yazılarında ortaya çıkıyor.

(3) Kurban Yemeği

Mitrazizm, MS 1. ila 5. yüzyıllar arasında Roma İmparatorluğu'nda bir dindi. Romalılar arasında, özellikle de Romalı askerler arasında çok popülerdi ve muhtemelen birçok Roma imparatorunun diniydi. Mitrazizm'e Roma İmparatorluğu'nda hiçbir zaman "resmi" statü verilmemiş olsa da, Konstantin ve sonraki Roma imparatorları Mitrazizm'i Hıristiyanlıkla değiştirene kadar fiili resmi dindi. Mitrazizm'in temel özelliklerinden biri, bir boğanın etini yemeyi ve kanını içmeyi içeren kurban yemeğiydi. Mithraizm'in tanrısı Mithras, boğanın etinde ve kanında "mevcuttu" ve tüketildiğinde kurban yemeğini (teofaji, kişinin tanrısını yemesi) paylaşanlara kurtuluş bahsetti. Mitrazizm'in ayrıca yedi "gizli ayini" vardı; bu da Mitrazizm ile Roma Katolikliği arasındaki benzerliklerin göz ardı edilemeyecek kadar çok olmasına neden oluyordu. Konstantin ve halefleri, Mithraizm'in kurban yemeğinin yerine, Rab'bin Sofrası/Hıristiyan Komünyonu kavramında kolay bir alternatif buldular. Ne yazık ki, bazı ilk Hıristiyanlar, Mesih'in ölümünün ve dökülen kanın basit ve tapınma amaçlı bir şekilde anılması şeklindeki Kutsal Kitap kavramını reddederek, Rabbin Sofrası'na mistisizmi bağlamaya başlamışlardı. Rab'bin Sofrası'nın Romalılaştırılması, artık Katolik Ayini / Efkariya olarak bilinen İsa Mesih'in kurban olarak tüketilmesine [dönüşüm] geçişi tamamladı.

(4) Yüce Dini Lider

Roma piskoposunun üstünlüğü, Roma imparatorlarının desteğiyle yaratıldı. Roma şehrinin Roma İmparatorluğu'nun yönetim merkezi olması ve Roma imparatorlarının Roma'da yaşamasıyla Roma şehri hayatın her alanında ön plana çıktı. Konstantin ve halefleri, Roma İmparatorluğu'nun birliği için hükümetin ve devlet dininin aynı yerde toplanmasının en iyisi olduğuna inanarak devlet kilisesinin en yüksek yöneticisi olarak Roma piskoposunu desteklediler. Diğer piskoposların çoğu (Konstantinopolis Piskoposu dahil) ve Hıristiyanlar, Roma piskoposunun üstün olduğu fikrine direnirken, Roma piskoposu, Roma imparatorlarının gücü ve nüfuzu nedeniyle sonunda üstünlüğe yükseldi. Roma İmparatorluğu çöktüğünde, Roma Piskoposu, daha önce Roma imparatoru Konstantin'e ait olan Pontificus Maximus (baş rahip anlamına gelir) unvanını aldı, ancak başlangıçta Roma İmparatorluğu'nun en yüksek makamıydı. çok tanrılı Antik Roma dini {İsa'dan önceki dönemde}. ccel.org/s/schaff/history/3_ch01.htm

Daha birçok örnek verilebilir. Bu dördü Katolik Kilisesi'nin gerçek kökenini göstermeye yeterli olmalıdır. Elbette Roma Katolik Kilisesi inanç ve uygulamalarının pagan kökenini inkar etmektedir. Katolik Kilisesi, pagan inançlarını karmaşık teoloji katmanları altında gizlemektedir.

Katolik Kilisesi, “kilise geleneği” maskesi altında pagan kökenini mazur görüyor ve reddediyor. Birçok inanç ve uygulamasının Kutsal Yazılara tamamen yabancı olduğunu kabul eden Katolik Kilisesi, Kutsal Yazıların otoritesini ve yeterliliğini inkar etmek zorunda kalıyor.

Katolik Kilisesi'nin kökeni, Hıristiyanlığın onu çevreleyen pagan dinleriyle trajik uzlaşmasıdır. Devlet Kilisesi, İncil'i duyurmak ve paganları din değiştirmek yerine, sadece pagan dinlerini “Hıristiyanlaştırdı” ve Hıristiyanlığı da “paganlaştırdı”. Evet, Katolik Kilisesi, farklılıkları bulanıklaştırarak ve ayrımları silerek, kendisini Roma İmparatorluğu'nun insanları için çekici kıldı ve yüzyıllar boyunca Roma dünyasının en yüce dini haline geldi. Böylece Pavlus ve Petrus'un uyarıları ve kehanetleri Hıristiyanlığın en baskın ve değiştirilmiş biçiminde gerçekleşmiş oldu.
GotQuestions.org

İncil'e inanan Hıristiyanlar kendilerini mürted olarak gördükleri Roma Kilisesi'nden ayırırken, resmi yeni imparatorluk dinine karşı büyük bir potansiyel tehdit oluşturuyorlardı. Takip eden yüzyıllar boyunca değişen şiddet derecelerinde zulüm uygulandı.

Erken Hıristiyanlık Dönemi'nin ardından yeni ve uğursuz bir dönem başladı. Orta Çağ, adından da anlaşılacağı gibi, antik çağ ile modern çağ arasına giren, birini sürdürerek, diğerine hazırlık yaparak onları birbirine bağlayan dönemdir. Greko-Romen uygarlığından, barbarlığın araya girmesiyle oluşan kaostan yavaş yavaş ortaya çıkan Romano-Germen uygarlığına geçişi oluşturur.

Siyasi olarak orta çağ, ulusların büyük göçüne ve Batı Roma İmparatorluğu'nun beşinci yüzyıldaki çöküşüne (Roma 476'da Cermen istilaları nedeniyle düştü) kadar uzanır; ancak dini tarih açısından bu, altıncı yüzyılın sonunda babaların sonuncusu ve papaların ilki olan Büyük Gregory ile başlar.
ccel.org/s/schaff/history/4_ch01.htm

Büyük Gregory MS 600'den (590-604) hemen önce ve sonra hizmet etti. Gregory ilk papa olarak kabul edilebilir. ... çünkü o, 1) Roma Piskoposu, 2) Metropolit (Roma toprakları üzerinde) ve 3) Patrik (tüm Batı için İtalya) olan ilk kişiydi.

Ankerberg İlahiyat Araştırma Enstitüsü Sayfa 5 ankerberg.com/Articles/_PDFArchives/roman-catholicism/RC3W1104.pdf©

Oldukça sınırlı kaynaklara sahip bu "ilk kilise liderlerinin" bazı inanç ve öğretilerini incelemeden önce, Tanrı'nın iradesini bilmeye çalışmadan önce, İbranice'nin insan ve Tanrı (ya da tanrıları) hakkındaki farklı bakış açılarının incelenmesinden faydalanmalıyız. Helenistik (Yahudi olmayan veya Yahudi olmayan) halklar.

Helenistlerin Yunan düşüncesine göre dünyanın birçok tanrısı vardı.

- 1.Hemen hemen her şeyin bir tanrısı vardı; savaş, aşk, bereket yağmuru; vesaire.
2. Tanrı ve tanrıçalarının görüntüleri erkek ve kadın gibiydi.
3. Aşk, nefret, öfke nöbetleri ve intikam alma gibi insani özelliklere sahiplerdi ve tutarsız, karamsardılar.
4. Onların tanrıları ahlaki veya ahlaki davranışa ilişkin hiçbir kılavuz veya kural sunmadı.

Helenistler insanı ruh ve beden olmak üzere iki parçaya ayırdılar. Bu ikili sistemde ruh bedenle, beden de ruhla hiçbir ilgisi yoktu. Yani insanın eylemleriyle düşünceleri, yani akli birbiriyle ilgisizdi. Dolayısıyla bedende yapılan eylemlerin onun kurtuluşuyla hiçbir ilgisi yoktu. Kurtuluşu

belirleyen şey onun bildiği ve düşündüğü şeylerdi; dolayısıyla bilgi veya Gnostisizm.⁴Bedenin ve ruhun birbirine bağlandığı ve bedenın eylemlerinin ruhun geleceğini etkilediği İbrani halkı için bunun tersi geçerliydi. Belki Yunanlılar ile Yahudiler arasındaki düşünce farklılıklarını anlamak, Pavlus'un mektuplarını anlamamıza yardımcı olacaktır.

Helenistler Gnostikler ruhun veya ruhun kutsal olduğunu, oysa bedenın veya etin doğası gereği kötü olduğunu öğrettiler. Gnostiklere göre kurtuluş, kötü oldukları için inanç ya da işler değil, tamamen kötü olan bedenle hiçbir ilgisi olmayan bilgi ya da Logos'tur (nihai bilgi).

Beden ya da beden kötü ya da dünyevi olduğundan, herhangi bir ahlak kuralına sahip olmadığından ve sonsuzluk ya da kurtuluşla hiçbir ilgisi olmadığından, durum etiği normdu. Her türlü hoşgörü kabul edilebilirdi, evlilik küçümseniyordu. Fuhuş ve eşcinsellik sorgusuz sualsiz kabul ediliyordu, hatta tanrıların tapınaklarında açıkça uygulanıyordu.

Ancak ibadet Yunan kültürünün kalbinde yer alıyordu. Kolezyumlar, kalabalıkların bir araya gelerek [ibadet etmek için] tanrılarını putlaştırmaları ve onların lütfunu kazanmak amacıyla onlara saygı duymaları için inşa edildi. [Bunu size veriyorum ki siz de bana verin – karşılıksız olarak] Tanrılara şarkı söylemek, oyun oynamak ve çıplak dans etmek ibadetti ve insanları birleştiriyordu. Yunan ruh kavramına göre ibadet, kurtuluş veya sonsuzluk, bilgi ve zekanın önemli olduğu bir zihin durumuydu.⁵İyi işler gereksizdi çünkü bedende olup bitenler önemsizdi. Bu kavram, insanların geçen haftaki eylemlerini göz ardı ederek Pazar günü ibadet etmek için toplandıkları günümüzde bile mevcuttur.

Bu Yunan ikili ruh ve beden kavramı, insana beden ve ruhun birbirine bağlı olduğu bir bütün olarak bakan Yahudilere yabancıydı. Onların [Yehova Tanrı'nın Yahudi ve Hıristiyan takipçilerinin] ibadetleri, Tanrı'dan ayrılmadıkları zamanlarda, özel günler dışında belirli zamanlarla sınırlı olmayan, sürekli bir eylemdi. Tanrı'ya hizmet laik, ibadet ise dini olarak görülmüyordu. Bunlar aynı hareketti. Yahudi için her şey teolojikti. Tanrı yarı zamanlı değildi; yani kişinin işi ile dini arasında ayırım yapılmaması.

Yunan (Yahudi olmayan) ve İbrani (Yahudi) düşüncelerindeki farklılık ve Yahudi olmayan birçok kişinin Mesih'e döndüğü ve birçok Yahudi'nin Yahudiliğe döndüğü gerçeğiyle ilgili bu arka plan göz önüne alındığında (bu muhtemelen İbraniler kitabının amacını açıklayabilir), bu Yunan düşüncesinin "kilise babalarının" yazılarını nasıl etkilediğini görmek daha kolay olmalı.İbranice Zihin Vs Yunan Zihni'nden Brad Scott tarafından uyarlanmıştır wildbranch.org/Gkhebcba/index.html --2-10-2007

Bölüm 2

Kilise Babaları

Aşağıda MS 100 - 476 yılları arasındaki "kilise babalarının" öğretilerine, uygulamalarına ve yorumlarına daha yakından bir bakış yer almaktadır. Her ne kadar bu adamlar, yazılarında sıklıkla açıkça görüldüğü gibi, Tanrı'dan ilham almamış olsalar da, yine de ilk kilisenin tarihi ve uygulamalarına ilişkin değerli bir bilgi ve içgörü kaynağıdır. Mesih ve havariler].

www.zianet.com/maxey/reflx73.htm adresinden uyarlanmıştır

Apostolik Babalar

⁴thebiblewayonline.com'a bakın - Gnostisizm

⁵thebiblewayonline.com'a bakın - Beden, Ruh ve Ruh

İlk Kilise Babaları (ikinci nesilden itibaren)Havarilerİsa'nın) dahilRomalı Klement[İtalya],[^{2]} Antakyalı Ignatius[Suriye], İzmirli Polikarp[Küçük Asya şimdi Türkiye] veSamiriyeli Justin Şehit, ayrıcaDidacheVeHermas ÇobanıYazarları bilinmese de genellikle Apostolik Babaların yazıları arasında yer alır.en.wikipedia.org/wiki/Apostolic_Fathers#Apostolic_Fathers_and_their_work

Romalı Klement (35 – 101)

Onun mektubu,1 Clement(c 96), kopyalandı ve geniş çapta okundu. Clement, Korint Hıristiyanlarını uyum ve düzeni korumaya çağırıyor.^{2]}Yeni Ahit dışındaki en eski Hıristiyan mektubudur. [Katolik] Geleneği onu dördüncü Papa ve Roma Piskoposu olarak tanımlar ve mektubu, Roma'nın dinleyicileri üzerindeki havariyel otoritesini ileri sürer.^{6]}Korint'teki kilise.

Romalı Cemet'in öğretileri

1 Clement, bazılarının iddia ettiği gibi kilisenin "düzenlerini" oluşturmaz. Yalnızca yaşlılara ve diyakozlara atıfta bulunuyor ve din adamları ile din dışı kişiler arasında ayırım yapmıyor.

[Referansları onun bir papa olduğunu tanımadığını güçlü bir şekilde gösteriyor.] Bununla birlikte, kilise içinde güç veya prestij aramanın tamamen uygunsuz olduğunu ve her kişinin bu konuda ne kadar aşağı seviyede olması gerektiğini öne sürüyor. Belki.

tuhafpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia70.htm

Antakyalı Ignatius

Antakyalı Ignatius (Theophorus olarak da bilinir) (c 35-110)^{3]}öğrencisiydiHavari Yuhanna. Ignatius, Roma'daki şehitliğine giderken, bir örnek olarak korunan bir dizi mektup yazdı.teolojiasındazamanlar. Bu mektuplarda ele alınan önemli konular şunlardır:din bilimi[kilisenin başlı başına bir şey olarak incelenmesi],ayınlar ^{7]}[görünmez bir gerçekliğin görünür işareti], görevipiskoposlar, Veİncil'deki Şabat.^{4]}O, Clement'ten sonra Pavlus'un mektuplarından bahseden ikinci kişidir.^{2]}[Ne dini bilimin ne de kutsal törenlerin herhangi bir İncil kökenine sahip görünmediğine dikkat edin].en.wikipedia.org/wiki/Ignatius_of_Antioch

MS 150'den önce kiliselerde çok sayıda ihtiyarın bulunduğu dair bazı kanıtlar var gibi görünüyor. "100'den 150'ye kadar olan dönemde kilisenin genellikle ihtiyarlar ve piskoposlar arasında herhangi bir ayırım yapılmaksızın ihtiyarlar ve diyakozlar tarafından yönetildiği kesin olarak tespit edilmiştir."Ebedi Krallık, FW Mattox, s. 62

Hiyerarşik ve Yetkili Yapı“Havari Çağı'ndan (MS 100 civarında sona erdi) sonra, kilise hızla daha hiyerarşik ve otoriter hale geldi. Böylece, ikinci yüzyılın başlarında kilise liderliği, Roma sivil yönetimine çarpıcı biçimde benzeyen bir şeye dönüşmeye başladı. Bu Kutsal Yazılara aykırı değişikliği öne süren asıl sorumlu belgeler, Antakya piskoposu Ignatius'tu, ancak onun mektuplarının gerçekliği konusunda bazı şüpheler var. ... Genel olarak gerçek olduğu düşünülen sekiz Ignatian mektubunda (yaklaşık MS 110), piskoposluk ile papaz evinin bölünmesi ve piskoposun monarşik otoritesi üzerinde ısrar ettiğini ve piskoposun monarşik otoritesini karşılaştıracak kadar ileri gittiğini belirtmek yeterli olacaktır. Mesih'in Kendisiyle birlikte piskopos.

^{6]}Hiyerarşik Otoriteye bakın – sayfa 33.

^{7]}thebiblewayonline.com - Ayınler'e bakın.

Kilise liderleri için gerçekte herhangi bir ayrıcalıklı ve zorlayıcı otorite yetkisi olmasa da, son Havarî'nin ölümünden sonra insanların bunu üstlenmesi çok uzun sürmedi. Pavlus, Elçilerin İşleri 20:17-28'de Yeni Ahit'teki yaşlı (Yunanca, presbuteros, yaşlı adam), piskopos (Yunanca, episkopos, gözetmen veya vasi) ve papaz (Yunanca, poimen, çoban) rollerini birbirinin yerine açıkça kullanıyor. Üstelik Pavlus bu rolü dünyevi bir otoriteyle donatmıyor. Yaşlılar kilisenin hizmetkarları olmalı, sürüyü dikkatle gözetmeli, toplantılara başkanlık etmeli ve yaşla birlikte kazanılan bilgeliği uygulamalıdır.

[Not: Hizmetçiler efendinin otoritesini kullanırlar. İhtiyarlar hizmetçiler olarak Mesih'in yetkisini Kutsal Kitaptaki talimatlara uygun olarak kullanırlar. Kutsal yazılardan kaynaklanmayan herhangi bir talep veya talimat, efendilerin değil, kişisel otoritedir.]

Ignatius'un öğretileri

a. Aynı şekilde, herkes İsa Mesih'in ataması olarak hizmetlilere, Baba'nın Oğlu İsa Mesih olarak piskoposa, Tanrı'nın Sanhedrin'i ve havarilerin topluluğu olarak papazlara saygı gösterebilir. Bunların dışında Kilise yoktur" (Ignatius, Thrallians'a III). Ignatius ayrıca piskoposun katılımı veya onayı olmadan hiçbir Hıristiyan faaliyetinin geçerli olmadığını iddia eder: "Çünkü siz piskoposa tabisiniz (bu durumda Polybius)) İsa Mesih'e gelince, siz bana insanların gibi değil, ama bizim için ölen İsa Mesih'e göre yaşıyormuşsunuz gibi görünüyorsunuz; öyle ki, O'nun ölümüne inanarak ölümden kurtulasınız. Bu nedenle, gerçekten de yaptığımız gibi, piskopos olmadan hiçbir şey yapmamalısınız, aynı zamanda İsa Mesih'in havarisi gibi papazlığa da tabi olmalısınız" (Ignatius, Thrallialılar'a II, vurgu eklenmiştir).

"Bunun, piskopos veya onun emanet ettiği kişi tarafından [yönetilen] uygun bir Efkariyet olarak kabul edilmesine izin verin... Piskopos olmadan vaftiz etmek veya bir aşk şöleni kutlamak yasal değildir.. ." (Ignatius'tan İzmirli'lere VIII). [Tuhaf basın. com/index_main.htm](http://Tuhafbasin.com/index_main.htm)

b. Ignatius, Antakya'daki kilisenin papaz evi ile piskoposluğu ayıran bir piskoposuydu (presbiter, papaz). Bu üç mektup boyunca Ignatius piskopos (tekil), papaz evi ve diyakozlar hakkında yazıyor ve onlara saygı gösterilmesi ve itaat edilmesi konusunda ısrar ediyor. Piskoposu "Rab'bin kendisi" ile eşitler (L.Ef 6:1; L.Mag 6:1; L.Tra 2:1); "havariler konseyinin" papazı (L.Mag 6:1; L.Tra 2:2); ve diyakozlar bizzat Mesih'in hizmetkarlarına (L.Mag 6:1) veya "İsa Mesih'in gizemlerine" (L.Tra 2:3) hizmet ederler. Kiliseye "piskoposun düşüncesine uygun hareket etmesini" (L.Ef 4:1) ve "piskopos ve papazlar olmadan hiçbir şey yapmamasını" (L.Mag 7:1; krş. L.Tra 2) emreder. :2). Bir piskoposun duasına daha büyük bir güç atfediyor gibi görünüyor (L.Ef 5:2) ve hatta piskoposun korkulması gerektiğini öne sürüyor (L.Ef 6:1). Ignatius'un kendisine böyle bir itaat çağrısında bulunmaması kendi takdirindedir, ancak o bu şehirlerin piskoposu değildir. Yine de Ignatius, "Ben bir öğrenci olmaya yeni başlıyorum" (L.Ef 3:1); "Değerli olup olmadığımı bilmiyorum." (L.Tra 4:2)

Hıristiyanların "piskoposun (ve papazların) rızası olmadan hiçbir şey yapmamaları gerektiği fikri özellikle iğrençtir. "Bunlar olmadan (piskopos, papazlar, diyakozlar)" diye yazıyor. "Hiçbir gruba kilise denemez" (L. Tra. 3:1).tuhafpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia80.htm

İzmirli Polikarp

İzmirli Polikarp (yaklaşık 69-yaklaşık 155) bir Hıristiyan piskopos ile ilgili İzmir (Şimdi İzmir Türkiye'de). "Yahya'nın öğrencisi olduğu" kaydedilmiştir. Bu John'un seçenekleri şunlardır; Zebedi'nin oğlu Yahya geleneksel olarak Dördüncü İncil'in yazarı olarak kabul edilir veya John Presbyter (Göl 1912). Geleneksel savunucular takip ediyor Eusebius Polycarp'ın havariyel bağlantısının Evangelist John ve bu John, kitabın yazarı Yuhanna İncili, Havari Yuhanna ile aynıydı. 155 yaşındaki Polycarp ikna etmeye çalıştı ama başaramadı. Anket, Roma Piskoposu, Batı'nın Paskalya'yı kutlamasını sağlamak için [tufandan kısa bir süre sonra Nemrut'a kadar uzanan paganizmden uyarlanmıştır. christiananswers.net/q-eden/edn-t020.html.] 14 Nisan'da, Doğu'da olduğu gibi. Papa'nın Doğu'nun Batı tarihini kullanması yönündeki önerisini reddetti. 155 yılında İzmirli Polycarp'ın Hıristiyan olduğu için idam edilmesini talep ettiler ve o da öldü. şehit. wikipedia.org/wiki/Church_Fathers

Polikarp'ın Öğretileri

Tıncil'in kendisi açıkça Yunanca episkopē (bekçi, nöbetçi, gözetmen, piskopos) ve prebuteros (yaşlı, papaz) terimlerini birbirinin yerine kullanır. Bırakın tüm şehri veya bölgeyi, tek bir cemaatin tek adam (piskopos) yönetimine ilişkin havariyel öğretiyeye dair en ufak bir ipucu bile yok. Ancak ikinci yüzyılda monoepiskoposluk (tek piskopos) ortaya çıktı ve Polycarp da bu şehir yöneticilerinden biri olarak anılıyor. Antakyalı Ignatius, günümüze ulaşan yedi orijinal mektubu boyunca episkopē'yi prebuteros'tan defalarca ayırarak onları sırasıyla Tanrı'nın "yöneticileri" (oikonomos, mabeyinci, vali ve kâhya) ve Romalılar'da Erastus için kullanılan sivil bir terim olarak adlandırır. 16:23; ve "yardımcılar" (paredroi, Yeni Ahit'te kullanılmayan bir terim). Yaşlıların piskoposun yardımcıları olduğu fikrinin Kutsal Yazılarda hiçbir temeli yoktur. Hıristiyanlığın Roma [Katolik] tarzında, papazlık, piskopos adına kutsal törenleri (vaftiz, komünyon vb.) yönetmeye özel olarak yetkili kılınmış araçlardan oluşan uzmanlaşmış bir sınıf olarak rahipliğe dönüştü. Bunun da tüm Hıristiyanların rahip olarak adlandırıldığı Kutsal Yazılarda hiçbir temeli yoktur.

Modern Katolik, Anglikan ve Ortodoks kiliselerindeki hiyerarşikçiler, Ignatius'un mektuplarını monoepiskoposluğu ve papalığı haklı çıkarmak için kanıt metinleri olarak kullanıyorlar. Polycarp aynı zamanda havariyel veraset doktrininde hayati bir bağlantı olarak kullanılır; bu, havariyelerin kendilerine geri dönen koordinasyon yoluyla kesintisiz bir atama zinciri nedeniyle otoritenin piskoposlara ait olduğunu öne sürer. tuhafpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia88.htm

Justin Şehit 100 - 165

Justin Yahudi olmayanlardandı ama Samiriye'de, Yakup'un kuyusunun yakınında doğmuştu. İyi eğitim almış olmalı: Çok seyahat etmişti ve en azından yeterliliğe sahip bir kişi olduğu anlaşılıyor. Tüm diğer sistemleri denedikten sonra, yüksek zevkleri ve ince algıları onu Sokrates ve Platon'un öğrencisi yaptı.

ccel.org/ccel/schaff/anf01.viii.i.html

Çoğu bilim adamı Justin'in geveze, kafası karışık, tutarsız olduğu ve argümanlarının çoğu zaman ikna edici olmadığı konusunda hemfikirdir. Yine de Kilise tarihinde önemli bir figürdür. Ona göre Hıristiyanlık "teorik olarak gerçek felsefe ve pratik olarak kutsal yaşama ve ölmenin yeni bir yasasıydı. Earlychurc.org.uk/justin.php

“Pazar hepimizin ortak toplantısını düzenlediği gündür, çünkü bu, Tanrı'nın karanlıkta ve maddede bir değişiklik yaparak dünyayı yarattığı ilk gündür; ve Kurtarıcımız İsa Mesih aynı gün ölümden dirildi. Çünkü O, Satürn'ün gününden bir gün önce (Cumartesi) çarmıha gerildi; ve Güneş'in günü olan Satürn'ün ertesi günü havarilerine ve öğrencilerine görüldü.

“Şehirlerde ve kırdada yaşayan herkes bir yerde toplanır ve vakit buldukça elçilerin anıları veya peygamberlerin yazıları okunur; daha sonra okuyucu sustuğunda, başkan [topluluğa başkanlık etmek üzere belirlenen yaşlılardan biri olduğu varsayılır] sözlü olarak talimat verir ve bu güzel şeylerin taklit edilmesi konusunda teşvik eder. Sonra hep birlikte kalkıp dua ediyoruz ve daha önce de söylediğimiz gibi duamız bitince ekmek, şarap ve su getiriliyor ve başkan da aynı şekilde yeteneğine göre dua ediyor ve şükranlarını sunuyor ve halkın da onayı var. Amin diyerek (İbranice - öyle olsun); ve herkese bir dağıtım ve teşekkür edilenlerin bir kısmı vardır ve bulunmayanlara da diyakozlar tarafından bir kısım gönderilir. Öğrettiğimiz şeylerin doğru olduğuna inanan, günahların bağışlanması ve yenilenme için yıkanmış olan ve Mesih'in emrettiği gibi yaşayan bir kişi dışında kimsenin bu etkinliğe katılmasına izin verilmez. christianitytoday.com/ch/131christians/evangelistsandapologistler/martyr.html

İşi iyi olan ve istekli olanlar, her birinin uygun olduğunu düşündüğü şeyi verir; ve toplananlar ihtiyaç sahipleriyle ilgilenmek için başkana emanet ediliyor:

1. kimsesiz çocuklar
2. dullar
3. hasta
4. ihtiyacı olan başkaları var mı,
5. tahvilde olanlar ve
6. aramızda dolaşan yabancılar

NOT: Onların verdiklerinin tamamı başkaları içindi, hiçbiri kendileri için değildi.

Onun ölümü

Justin ve diğer azizler ele geçirildi ve adı Rusticus olan Roma valisinin (Roma'yı ve 100 mil içindeki bölgeyi korumak için gerekli tüm yetkiye sahip bir Romalı yetkili) huzuruna çıkarıldı. Yargı kürsüsü önünde dururken, Vali Rusticus Justin'e şöyle dedi: "Her şeyden önce tanrılara inan ve imparatorlara itaat et." Justin şunları söyledi: "Kurtarıcımız İsa Mesih'in emirlerine itaat ettiğimiz için suçlanamayız veya mahkum edilemeyiz."

Rusticus şöyle dedi: "O halde sen Hıristiyansın?" Justin "Evet öyleyim" dedi.

Vali Justin'e şunları söyledi: "Sana zayıf bir adam deniyor ve gerçek öğretinin ne olduğunu bildiğini sanıyorsun. Dinle: kırbaçlansan ve kafan kesilse, cennete gideceğine ikna olur musun?" Justin şunları söyledi: "Bu şekilde acı çekersem Tanrı'nın evine gireceğimi umuyorum. Çünkü biliyorum ki, iyi hayatlar yaşayan herkes için Tanrı'nın lütfü dünyanın sonuna kadar saklıdır."

Vali Rusticus şöyle dedi: "Bazı uygun ödüller almak için cennete gideceğinize dair bir fikriniz var mı?" Justin şöyle dedi: "Bu benim sahip olduğum bir fikir değil; iyi bildiğim ve kesinlikle emin olduğum bir şey."

Vali Rusticus şöyle dedi: "Şimdi, gerekli ve acil olan meseleye gelelim. O zaman toplanın ve hep birlikte tanrılara kurbanlar sunun." Justin şunları söyledi: "Doğru düşünen hiç kimse gerçek ibadetten sahte ibadete doğru eğilmez."

Vali Rusticus şunları söyledi: "Emrolduğunuzu yapmazsanız, merhametsizce işkence göreceksiniz." Justin şunları söyledi: "Rabbimiz İsa Mesih uğruna eziyet çekmeyi ve böylece kurtulmayı umuyoruz. Çünkü Rabbimiz ve Kurtarıcımız'ın daha korkunç ve evrensel yargı kürsüsü önünde dururken bu bize kurtuluş ve güven getirecektir." Bazıları da şöyle dedi: "Ne yaparsanız yapın. Biz Hıristiyanız, putlara kurban kesmeyiz."

Vali Rusticus, şu sözlerle cezayı açıkladı: "Tanrılara kurban sunmayı ve imparatorun emrine uymayı reddedenler kırbaçlansın ve kanunların hükmüne göre idam cezasına çarptırılsın." Tanrı'yı \u200b\u200byücelten kutsal şehitler alıştıkları yere çıktılar. Başları kesildi ve böylece Kurtarıcılarına olan inançlarını itiraf ederek şehitlik tanıklığını yerine getirmiş oldular. atholicradiodramas.com/Saints_Works_H_thru_J/justine_martyr_i_have_accepted_the_true_doc trines.htm

Roma Hippolytus'u

Hippolytos(c. 170 - c. 236) erken dönemlerin en üretken yazarlarından biriydi.Kilise. Hippolytus, 2. yüzyılın ikinci yarısında, muhtemelenRoma.PhotiusBibliotheca'sında (kod. 121) [ilk Bizans ansiklopedisi] onu, Bizans'ın öğrencisi olarak tanımlıyor.Irenaeusöğrencisi olduğu söylenenPolikarp.

wikipedia.org/wiki/Hippolytus_of_Rome#Life

Hippolytus'un öğretileri: Ve önce küçük çocukları vaftiz edecekler. Ve eğer kendileri cevaplayabiliyorlarsa bırakın cevap versinler. Ama yapamıyorlarsa anne-babası veya aileden biri cevaplasın. Ve sonra yetişkin erkekleri vaftiz edecekler; ve son olarak kadınlar. (Apostolik Gelenek 21.3-5) <http://www.orthodox.org/html/baptev.html> [Çok genç veya zihinsel engelli olduğu durumlarda bir başkası tarafından bile olsa bir cevap talep etmek, bebek vaftizi sadece bir ritüel olmadığı sürece, bir dereceye kadar günah, bunun sonuçları ve bağışlanma ihtiyacı hakkında bilgi veya inanç gerektirir.]

İlk yüzyıllarda -en azından onikinci yüzyıla kadar- normal vaftiz şekli suya daldırmaydı. "Ve vaftizle ilgili olarak şu şekilde vaftiz edin: Bütün bunları söyledikten sonra, diri suda [akan veya hareket eden suda] Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin. Ama eğer canlı suyunuz yoksa, başka suya vaftiz edin; ve eğer bunu soğuk suda yapamıyorsanız, ılık suda yapın. Ama eğer ikisi de yoksa, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adını anmak için başınıza üç kez su dökün.

en.wikipedia.org/wiki/Aspersion

Hippolytus kilisenin büyüyen hiyerarşisine şiddetle karşı çıktı.Ebedi Krallık, FW Mattox s. 203

Yunan Babalar

Lyons'lu Irenaeus

Irenaeus, (d. 2. yüzyıl; ö. 2. yüzyılın sonu/3. yüzyılın başı)Lugdunum piskoposuiçindeGalya, şimdi olanLyon,Fransa. Onun yazıları bilimin ilk gelişmesinde biçimlendiriciydi.Hıristiyan teoloji. Erken dönemde dikkate değer biriydiHıristiyan savunucusu. O da onun

öğrencisiydi Polikarp öğrencisi olduğu söylenen Evangelist John. Hermas Çobanı (2. yüzyıl) erken kilise döneminde popülerdi ve hattayazı ile ilgili bazı erken dönemler tarafından Kilise babaları, örneğin Irenaeus. Roma'da Yunanca yazılmıştır. Çoban ikinci ve üçüncü yüzyıllarda büyük yetkiye sahipti.

En çok bilinen kitabı, *Sapkınlıklara Karşı* (c. 180) sapkınlıkları sıraladı ve onlara saldırdı. Irenaeus, Hıristiyanların birliği korumalarının tek yolunun tek bir doktrin otoritesini, yani piskoposluk konseylerini alçak gönüllülikle kabul etmek olduğunu yazdı.^[2] [Mesih'te birlik yerine yetki yoluyla birlik.] Irenaeus, dört İncilin tamamının kanonik olarak kabul edilmesini öneren ilk kişiydi.

Öğretimi Lyons'lu Irenaeus- Çünkü o, kendisi aracılığıyla herkesi, yani onun aracılığıyla Tanrı için yeniden doğan herkesi, bebekleri, çocukları, gençleri, gençleri ve yaşlıları kurtarmaya geldi. (Sapkınlıklara Karşı II.22.4)
orlutheran.com/html/baptevid.html

İskenderiyeli Klement

İskenderiyeli Clement (Titus Flavius Clemens) (c.150-211/216), İskenderiye Kilisesi'nin bir isimden öteye geçen ilk üyesi ve en seçkin öğretmenlerinden biridir. Yunan felsefi geleneklerini Hıristiyan öğretisiyle birleştirdi ve değer verdi. **bilgi**.⁸ Bir Hıristiyan geliştirdi Platonizm.^[2] Merkezi kavram ise **Formlar Teorisi**. Tek gerçek varlık, belirli duyu nesnelere kusurlu kopyaları olduğu ebedi, değişmez, mükemmel tipler olan formlar üzerine kuruludur. MPlatonik kavramların tümü artık Katolik/Protestan Hıristiyanlığın kalıcı unsurlarıdır. Beğenmek **putperestler** Hıristiyanlar kendilerinden önce sahip olduklarını anladılar **Platonik formlar gibi Tanrı'nin düşünceleri**.
wikipedia.org/wiki/Clement_of_Alexandria ve wiki/Platonizm

Gnostisizm (Yunan: gnosis, **bilgi**) insanlar ilahidir **ruhlar** bir yerde sıkışıp kalmış **materyal Dünya** kusurlu bir tanrı tarafından yaratılmış, ... **İbrahimi Tanrı** ve çeşitli terimlerle anılan üstün bir varlıkla tezat oluşturuyor.

en.wikipedia.org/wiki/Gnostisizm

Gnostisizm İncil veya Kilise hiyerarşisinin ötesinde doğrudan kişisel bilgi sahibi olduğunu iddia eden çeşitli erken Hıristiyan mezheplerine uygulandı. etymonline.com/index.php?l=g&p=7

Hıristiyanlığın ikinci yüzyılda ortaya çıkan Gnostik kolu, İsa'nın "gizli" Bilgiyi bazı müritlerine, özellikle de öğrencilerine aktardığını iddia ederek kendi elitist tekçilik anlayışını uyguladı. **Mary Magdalene** ve Thomas. Kurtuluşun yalnızca inisiyasyonla, bazen de tuhaf ayinlerle geldiğini iddia ettiler.

tuhafpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia67.htm

İskenderiye'nin Kökeni

Origen veya Origen Adamantius (c.185- C254) birerken Hıristiyan bilim adamı ve ilahiyatçı. Geleneğe göre o bir Mısırlı^[5] İskenderiye'de öğretmenlik yapan, Clement'in öğretmenlik yaptığı İlmihal Okulu'nu yeniden canlandıran. İskenderiye patriği ilk başta Origen'i destekledi, ancak daha

⁸thebiblewayonline.com - Gnostisizm'e bakın.

sonra patriğin izni olmadan papaz olarak atandığı için onu kovdu. Şuraya taşındı:Kayserya Maritimave orada öldü^[6]bir zulüm sırasında işkence gördükten sonra.

İbranice bilgisini kullanarak düzeltilmiş bir metin üretti.Septuagint.^[2]İncil'in tüm kitaplarına yorumlar yazdı.^[2]Peri Archon'da (İlk İlkeler), Hıristiyan doktrininin ilk felsefi açıklamasını dile getirdi.^[2]Kutsal yazıları alegorik olarak yorumladı ve kendisinin bir Stoacı, bir Yeni Pisagorcu ve bir Platoncu olduğunu gösterdi.^[2]BeğenmekPlotinos, ruhun insan olarak enkarnasyondan önce ve ölümden sonra birbirini takip eden aşamalardan geçtiğini ve sonunda Tanrı'ya ulaştığını yazdı.^[2]İblislerin bile Tanrı ile yeniden bir araya geldiğini hayal etti. Origen'e göre Tanrı değildiYahvehamaİlk Prensiptir, Veİsa,Logolar, ona bağlıydı.^[2]Hiyerarşik yapıya ilişkin görüşleriÜçlüMaddenin geçiciliği, "ruhların masalsı varoluşu" ve "bundan kaynaklanan korkunç restorasyon" ilan edildi.6. yüzyılda.^{[7][8]}
en.wikipedia.org/wiki/Origen

Origen'in Öğretisi: Bu vesileyle kardeşlerimizin sık sık sorduğu bir konuyu tartışmak için kullanıyorum. Bebekler günahların bağışlanması için vaftiz edilir. Ne tür? Veya ne zaman günah işlediler? Ama "Hiç kimse lekeden muaf değildir" olduğundan, vaftizin gizemi sayesinde leke giderilir. Bu nedenle bebekler vaftiz edilir. Çünkü "Bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça, göklerin krallığına giremez." (Luka 14:5'e ilişkin vaaz).
orlutheran.com/html/baptevid.html

Büyük Anthony

Anthony(c 251 – 356 aynı zamanda Tüm Keşişlerin Babası olarak da bilinir)Mısırarasında önemli bir lider olanÇöl Babaları. Birçok kilisede kutlanıyorBayram günleri:17 OcakçindeDoğu Ortodoks Kilisesive Batı kiliseleri; VeTobi22, (30 Ocak) içindeKıpti Ortodoks KilisesiveKıpti Katolik Kilisesi. [Kıpti- Bir kuzeyAfro-Asyakonusulan dilMısıren azından on yedinci yüzyıla kadar.]

wikipedia.org/wiki/Anthony_the_Great

Latin Babalar

Tertullianus

197'den önce Hıristiyanlığa geçen Quintus Septimius Florens Tertullianus (c 160 - c 225), özür dileyen, teolojik, tartışmalı ve münzevi eserlerin yazarıydı.^[13]Romalı bir yüzbaşının oğluydu. Kendisi "Latin Hıristiyanlığının babası" olarak anılıyordu.

wikipedia.org/wiki/Tertullian#cite_note-2 (Economou, 2007, s. 22)

Tertullianus, düşündüğü Hıristiyan doktrinlerini kınadınanışa ters düşen, ancak daha sonra yaşamlarında kendilerinin sapkın olarak kabul edildiği görüşleri benimsediler. Yunanca üç kitap yazdı ve dönemin ilk büyük yazarıydı.LatinceHıristiyanlık bu nedenle bazen "Latin Kilisesinin Babası" olarak da bilinir.^[14]Belli ki Roma'da bir avukattı.^[15]İlahi olanla ilgili olarak Latince "trinitas" terimini ortaya attığı söylenir (Üçlü) Hıristiyan sözlüğüne^[16](AncakAntakyalı Theophilus(c115 - c183) zaten Teslis ifadelerine benzer ancak aynı olmayan "Tanrı'nın, Sözü'nün ve O'nun bilgeliğinin Üçlü Birliği" hakkında yazmıştı),^[17]ve ayrıca muhtemelen Latince "tres" olarak "üç Kişi, bir Madde" formülü*Kişilik, bir esas*" (kendisiKoine Yunancası"*treisHipostazlar,Homoousios*") ve ayrıca "vetus testamentum" (Eski Ahit) ve "novum testamentum" (Yeni Ahit).

onun içinde *Özür dilerim* Hıristiyanlığı "vera religio" [gerçek din] olarak nitelendiren ve klasik Roma İmparatorluğu dinini ve diğer kabul edilen kültürleri sistematik olarak yalnızca "batıl inanç" konumuna indirgeyen ilk Latin yazardı. Onun "inanç kuralı" nı kullanması, Tertullianus tarafından farklı bir doktrin formülüne uygulanmış gibi görünüyor [(De praescriptione, xiii).] Biçimcilik ve kutsallığın yükselişiyle birlikte, düzenlenmiş ritüel, kişinin yaklaşımıyla son derece alakalı olarak görülmeye başlandı. Tanrıya. Ne söylendi, nasıl söylendi; ne yapıldığı, nasıl yapıldığı... ve ne zaman, nerede ve kim tarafından yapıldığı... bunların hepsi çok büyük önem taşıyordu; herhangi bir sapma, "kilise yetkilerinin" neredeyse anında azarlamasına yol açıyordu. Wikipedia.org/wiki/Tertullian [Bir örnek: "İsa adına" ifadesi⁹ Birçok duanın sonunda kullanılan bu ifadenin, düzenlenmiş ritüellerin ortaya çıkmasıyla birlikte kilisenin kurulmasından birkaç yüzyıl sonra kullanılmaya başlandığı görülmektedir.] en.wikipedia.org/wiki/Church_Fathers

Tertullianus ve Hippolytus, "Romalı piskoposun artan gücüne karşı çıkan yegâne iki seçkin adamdı. Ebedi Krallık, FW Mattox s. 203

Daha sonra Tertullianus gruba katıldı. Montanistler, [Kutsal Ruh'tan gelen doğrudan vahiyler, ilahi olanın pasif sözcüleri olarak konuşmak ve kendinden geçmiş vizyonlarda konuşmak] onun katılığına hitap eden sapkın bir mezhep.^[13]
en.wikipedia.org/wiki/Church_Fathers

Tertullianus [kutsal metinler hakkında] "özgürce izin verilmeyen şeyin yasak olduğu" görüşünü benimsedi. Başka bir deyişle, eğer Kutsal Yazılar bir şey hakkında gerçekten sessiz kalıyorsa, o zaman onların hakkında gerçekten, tamamen ve kesinlikle sessiz kaldıkları şey sonsuza kadar yasaktır. Ancak onun zamanının başkaları da aynı güvenle "yasaklanmayan şeye özgürce izin verilir" dediler. Bu nedenle karşıt görüş şuydu: Eğer Tanrı bu konuda hiçbir şey söylemediyse, o zaman buna karşı hiçbir şeyi olmamalıdır. Bu nedenle O'nun kavmine izin verilmesi gerekir. ... [Bin yıldan fazla bir süre sonra] Luther ve Zwingli de bu konuya ağırlık verdiler. İkincisi, "Yeni Ahit'te emredilmeyen veya öğretilmeyen her şeyin koşulsuz olarak reddedilmesi gerektiğini" savunurken, Luther karşıt görüşü benimsedi: "Kutsal Yazılara aykırı olmayan şey Kutsal Yazılar içindir ve Kutsal Yazılar da onun içindir." ... Ama gerçek İncil sessizliği¹⁰ (Tanrı'nın bir şey hakkında şu ya da bu şekilde kesinlikle HİÇBİR ŞEY söylemediği durumda) ne yasaklar ne de izin verir.

YANSIMALARAI Maxey Sayı #401,30 Haziran 2009, wikisource.org/wiki/

AnteNicene_Fathers/Volume_III/Özür dileyen/The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II

Tertullian'ın Bazı Öğretileri ve Uygulamaları

İnanç Kuralı- Tertullianus'un sürekli olarak bu ifadeyi kullandığı söylenebilir; bununla bazen Kilise'de aktarılan yetkili geleneği, bazen Kutsal Yazıların kendisini ve belki de belirli bir doktrinsel formülü kastediyoruz. Hiçbir yerde Kutsal Kitap kitaplarının bir listesini vermese de, onları iki kısma ayırıyor ve onlara enstrümanum ve vasiyet adını veriyor.
en.wikipedia.org/wiki/Tertullian

⁹thebiblewayonline.com'a bakın - İsa'nın Adıyla

¹⁰thebiblewayonline.com - Kutsal Yazıların Sessizliği sayfasına bakın.

Yaklaşık 1200 ila 1300 yıl sonra, Papa III. Paul tarafından çağrılan Trent Konsili (1545 – 1563), reform nedeniyle, “konseyler ve kilise babaları tarafından ortaya konulan geleneklerin Kutsal Yazılardakine eşit otorite oluşturduğuna” karar verdi. Ebedi Krallık, FW Mattox, s. 291

Zina yapanlar ve Katiller hiçbir koşulda kiliseye kabul edilmemelidir. Cezaevinde Tertullianus Papa'yı kınadı Kalliktus IBu tür insanları tövbe ettiklerinde içeri aldıkları için.
en.wikipedia.org/wiki/Tertullian

Kartaca Kıbrıslısı

Kıbrıslı (Thascius Caecilius Cyprianus) piskoposile ilgili Kartacave önemli bir erken Hıristiyan yazar. Muhtemelen 3. yüzyılın başında doğmuştur. Kuzey Afrika, belki de mükemmel bir klasik aldığı Kartaca'da (pagan) eğitim. Hıristiyanlığa geçtikten sonra piskopos oldu (249) ve sonunda öldü. Şehit (14 Eylül, 258) Kartaca'da.

Kıbrıslıların Öğretileri

Bebeklerin durumuna gelince: Siz [Fidus] onların doğumdan sonraki ikinci veya üçüncü günde vaftiz edilmemesi gerektiğini, eski sünnet kanununun dikkate alınması gerektiğini söylediniz ve böyle düşünmediniz. Kişinin doğumundan sonraki sekizinci gün içinde vaftiz edilmesi ve kutsanması gerekir. Bizim konseyimizde durum bize çok farklı göründü. Hiç kimse alınması gerektiğini düşündüğünüz dersi kabul etmedi. Aksine, hepimiz Tanrı'nın merhametinin ve lütfunun doğmuş hiç kimseden esirgenmemesi gerektiğine hükmederiz (Mektup 64:2 [MS 253]).
Ricklob.blogspot.com/2009/03/church-fathers-on-infant-baptism.html

Ambrose

Ambrose (337/340 – 397), kuzey İtalya'daki Aemilia-Liguria Valisiydi. 374'te Milano piskoposu Auxentius bir Arian öldü ve Ariusçular, halefiyet. Ambrose, olası bir kargaşayı önlemek için seçimin yapılacağı kiliseye gitti. Konuşması "Ambrose, piskopos!" çağrısıyla kesildi. İlk başta, ne vaftiz edildiği ne de resmi olarak eğitim almadığı için hiçbir şekilde hazır olmadığı görevi enerjik bir şekilde reddetti. teolojii ancak İmparator'dan, Roma'nın kutsal mevkilere açıkça layık olan kişileri atamasının uygunluğunu öven bir mektup alınca, bir hafta içinde vaftiz edildi, rütbesi verildi ve usulüne uygun olarak piskopos olarak atandı. Milano.

Ambrose, Katolik Kilisesi tarafından dört orijinalden biri olarak sayılmaktadır. Kilise doktorları. Diğerleri Aziz Augustine, Aziz Jerome, ve Papa Gregory I. Ambrose'un teolojisinin önemli ölçüde etkilendiği kaydedildi. Köken.

Bu bilgiyi bir vaiz olarak uyguladı, özellikle Eski Ahit'in tefsirine yoğunlaştı ve retorik yetenekleri onu etkiledi. Hippo'lu Augustine Ambrose'un din değiştirmesine yardımcı olan ruhani halefi vaazlar.

Augustine

Augustine (354 – 430) öğretmen ve filozof olarak eğitildi. Okuması neredeyse tamamen Latin yazarlarla sınırlıydı. Cicero'ya büyük hayranlığı vardı ve onu diğer tüm antik yazarlardan üstün tutuyordu.

İlk yıllarında Maniheist öğretilerin (biri Tanrı'nın yönetimindeki ışıktan, diğeri iblisin yönetimindeki karanlıktan oluşan iki ebedi krallık) Gnostisizm'inkilerle büyük bir benzerliğe sahip olduğunu buldu.

Yaklaşık sekiz yıl sonra gruptan ayrılarak Yeni-Platonculuğa geçti. iyiliğin yokluğunun kötülüğün kaynağı olması (gizlilik boni) ve bu iyiliğin yokluğu insanın günahından kaynaklanmaktadır]. Yaklaşık 27 yaşındayken bir "Hristiyan" oldu, ancak bu mutlaka Kutsal Kitabı inceleyerek olmadı. Ancak yaşlandıkça daha çok İncil'e yöneldi ve felsefeden uzaklaştı. Çoğu zaman tutarsızlıklar getirecek şekilde karıştırıldılar.

"İsm'in" Kalvinizmi, REW

Augustine'in Bazı Düşünceleri ve İnançları

1. **evil'un tanımı**
Tanrı sonsuzdur ve değişmez. O, nihai iyidir. Tanrı'nın herhangi bir hareketi kötüdür. İnsanları günden yalnızca Tanrı'nın lütfu koruyabilir. Tanrı yerine nefsi tercih etmek günahın özüdür.
2. **Kötülüğün Kökeni**
"Hem iyi hem de her şeye gücü yeten bir Varlık tarafından yoktan yaratılan bir evrende neden kötülük olsun ki?" (McGiffert, Hristiyan Düşüncesinin Tarihi, 1933, s.89). Kötülük, tüm yaratılmış şeylerin, geldikleri hiçliğe tekrar düşme eğilimidir. Tanrı günahın sorumlusu değildi ama buna izin verdi.
3. **Günahın Kökeni (Toplam Kalıtsal Ahlaksızlık)**
Augustine, Tanrı'nın günden sorumlu olduğuna inanmamasına rağmen, Katolik geleneklerini ve İlk Günah doktrinini kabul etti.
4. **Özgür irade**
İnsan, Adem'den yozlaşmış bir doğayı miras aldı ve bu, günah işlemeye teşvik oldu. İnsanlara özgür irade bahşedilmiştir ancak o, ilahi yardım veya lütf olmadan Tanrı'yı seçip onun için yaşayamaz.
5. **Grace'in İlk Eseri**
İman ilahi bir armağandır ve O'nun lütfuyla hareket edilmedikçe hiç kimse Tanrı'ya inanamaz. Bu hediyeler, fiili veya öngörülen insani değerlere bakılmaksızın bahşedilir.
6. **Dayanılmaz Zarafet**
Allah'ın kurtarmak istediği kimseler, istese bile O'nun bunu yapmasına engel olamazlar.
7. **Tanrı'nın egemenliği**
Tanrı kesinlikle yücedir. Onun iradesi tek gerçek iradedir.
önceden belirlenmişlik
Bazıları kurtuluşa, bazıları ise lanete mahkumdur; bu da tamamen Allah'ın akıl almaz gizli iradesinin sonucudur.
8. **Azizlerin Korunması**
Tanrı seçilmişlere sonuna kadar dayanabilmeleri için korunma armağanını verir. Bu nedenle seçilmişlerin hiçbiri düşüp kaybolamaz.
9. **Seçilenlerin sayısı sabit**
Seçilenlerin sayısı değişmez bir şekilde sabittir ve düşmüş meleklerin sayısı ile aynıdır. Bu inanç Vahiy 3:11'e dayanıyordu: "Tacını başkası almasın diye sahip olduğuna sıkı sıkı sarıl." "izimler" Kalvinizm, REW, sayfa 4 – 7

"Kilise Babaları" Zaman Çizelgesi

100 200 300 400 476

95 tarafından yazılan Yeni Ahit

Klement ??-101

1. Korintliler tanındı

Ateşli 35-110

Ayinler tanıtıldı

Polikarp 69-155

Tanınan Matthew ve Mark

Justin 100-165

Hippolytos 170-236

Bebek vaftizini ifade eder

Irenaeus 2.-3. Yüzyıl

İncil'deki kitapların çoğu tanındı ve bebek vaftizine atıfta bulunuldu

Klement 150-211

Tertullianus 160-225

Köken 185-284

4 kitap hariç tümü kabul edildi [James,2 PeterVe2&3 John]

Mısırlı Anthony 251-356

Kıbrıslı???-258

Nicea Konseyi 325

Roma Devlet Kilisesi kuruldu

Ambrose 337-370

Augustinus 345-430

-----Batı Roma İmparatorluğu'nun Çöküşü---476

Bölüm 3

Gnostisizm

Gnostisizmin başlangıcı uzun zamandır tartışma konusu olmuştur ve hala büyük ölçüde araştırma konusu olmaya devam etmektedir. Eskiden Gnostisizm çoğunlukla Hıristiyanlığın bir yozlaşması olarak düşünülürken, artık Gnostik sistemlerin ilk izlerinin Hıristiyanlık Çağı'ndan birkaç yüzyıl önce fark edilebildiği açık görünüyor. catholic.org/encyclopedia/view.php?id=5209

Gnostisizm ile ilişkilendirilen bazı inançların, "M.Ö. 18. ve 10. yüzyıllar arasında" tarihlenen Zerdüştlükten geldiği görülmektedir. Ancak "Bazı antik yazarlar, yaklaşık M.Ö. 6000'e karşılık gelen mitolojik bir "tarih" de veriyorlar.^[e]" wikipedia.org/wiki/Zoroaster

Platon MÖ 428-348 yılları arasında yaşamıştır. Çoğu tarih kitabı ve ansiklopedi, Sokrates, Platon ve Aristoteles'in Batı tarihindeki en etkili kişiler olduğunu belirtir. Onların felsefi görüşleri Homeros'un büyük efsanevi kahramanlarından doğmuştur. Bu, Yunan yaşamının çeşitli sosyal yapılarına yol açan nihai felsefi mükemmellik hedefine yol açtı. Platon elbette sosyal seçkinlerin bir üyesiydi. Bu, onun dini düşünceye, yani insanın ikiliğine yaptığı en güçlü katkının arka planının bir parçasıydı. Platon, insanın "ruh" ve "beden" olmak üzere iki bölümden oluştuğunu öğretmişti. Yalnızca ruhun iyi olduğunu ve tüm insanların aradığı şeyin iyi olduğunu öğretti. Beden kötüydü ve hiçbir işe yaramıyordu. [İnsanın bu düalizmi (yani ruh ve beden ayrı olması), aşağıda belirtileceği gibi Gnostik inancın bir parçasıdır]. wildbranch.org/Gkhebcia/index.html

Brad Scott, Yunan Zihni İbrani Zihninden Ayetler kitabında şöyle yazmıştı: "İsa ve Pavlus'un zamanlarında Gnostisizm bayrağı altına girecek birçok düşünce grubu vardı. Nihilistler ve çapkınlar bunlardan ikisidir. Bu grupların her ikisi de antinomistler veya 'yasalara karşı' [yasalcılığın karşıtları] olarak sınıflandırılabilir. Bu,

İngilizcede yaygın olarak bilindiği şekliyle tanım olacaktır. Ancak İbranice'de 'anti' kelimesi 'yerine' veya 'yerine' anlamına gelen tachat'tır. Görüyorsunuz, aslında hiç kimse kanunlara karşı değildir; onlar sadece ALLAH'ın kanunlarını inkar edip, onların yerine başka kanunlar koyarlar. Büyük ya da küçük her toplumun kuralları vardır. Yasalarla sınırlandırılmadığında özgür olduğunu düşünebilir ama çok geçmeden kendi yasadını çıkarır.

Gnostisizmin yükselişinden bu yana, 'kilisenin' teolojik olarak kandırılarak özgürlüğün hukuktan özgürlük olduğuna inandırıldığına inanıyorum. Bir kişinin 'Hıristiyan' olduğunu iddia edebilmesinin ve bu teolojiyi savunabilmesinin tek yolu metni alegorikleştirmek veya ruhsallaştırmaktır. Alegorizasyon[gerçek değil sadece sembolik]ilk gnostiklerden ortaya çıkmıştır ve gnostisizm en iyi haliyle Helenistik düşüncedir.

Peki Gnostisizm nedir? Kelime anlamı olarak Yunanca bir kelime olan gnosis kelimesi 'bilgi' anlamına gelir. Bu düşünce tarzı İsa'nın zamanında da bir mezhepti. Ancak bunun bir düşünme biçimi olması daha uygundur. Dikkat edin, bunun bir düşünme biçimi olduğunu söyledim, bir düşünme biçimi OLDUĞUNU değil. Bu kelimeyi birkaç cümleyle tanımlamanın bir yolu yok, o yüzden ilerledikçe tanımlayacağız. Gnostisizmin tüm fikri, kutsal ruh veya ruhun ve kötü beden ve fiziksel dünyanın tüm felsefesiyle örtüşmektedir. Bu felsefenin dereceleri vardır. Modern Hıristiyanlıkta öğretilenlerin çoğu, Simon, Saturninus, Cerinthus, Valentinus ve hatta Marcion gibi bazı aşırı uçlardaki insanlarla karşılaştırıldığında çok sönük kalır. Göreceli olarak küçük, Kutsal Yazılara aykırı bir öğretille başlarsanız, bu çok geçmeden büyük bir öğretilere yol açar. Bu adamların çoğu (MS 1-2. yüzyıl civarı) İsa'nın bir insan değil, Mesih'in ruhu olduğu sonucuna vardı. Neden? Çünkü "tanrı" kötü bir bedene sahip değildir çünkü beden doğası gereği kötüdür. Marcion, İsa'nın bedeninin bir 'hayalet' olduğunu öğretti. Bu doktrine sempati duyan Clement ve Origen dışında, ilk kilise babalarının çoğu bir süre bu doktrine karşı çıktı. Açıkça gnostik sistemlerin temeli, aşkın Tanrı'ya karşı çıkan düalizmdir.[sınırsız bir tanrı]ve cahil bir tanrı. (Bu ALLAH'ın karikatürüydü). Bazı sistemlerde dünyanın yaratılışı bilgeliğin varsayımından (Sophia) kaynaklanmıştır.

Beden de dahil olmak üzere maddi yaratım, doğası gereği kötü olarak görülüyordu. Bununla birlikte, tanrısallık kılıcımları, göksel kökenleri hakkında bilgisiz olan bazı pnömatik veya ruhsal bireylerin bedenlerinde kapsüllenmişti. Aşkın Tanrı ya da yaratıcı, onlara gizli bir irfan ya da bilgi biçiminde kurtuluş getiren bir kurtarıcıyı (Mesih) gönderdi. Gnostiklere göre kurtuluş, inanca ya da işlere bağlı değildi; daha ziyade kişinin doğası hakkındaki bilgisine bağlıydı; dolayısıyla ahlaksız davranışlara karşı çok fazla hoşgörü vardı. Logos ya da nihai bilgi fiziksel ya da maddi şeylerle ilgilenmediğinden bedene ilişkin kurallar yoktu. Bu aynı zamanda üremenin bedeni de kapsaması nedeniyle evliliğin de küçümsendiği anlamına geliyordu. Umut verici bir saygıyla "üniseks" bir varlık gerçekleştirildi. Gnostisizmin özü 'başka bir dünyevi' varoluştur. Daha sonra tekrar bağlamına koyacağımız bu düşünceyi desteklemek için birçok Yeni Ahit doktrini kullanılmaktadır. Tarihsel olarak konuşursak, Gnostisizm, Yunan veya Helenistik düşüncenin mantıksal ilerleyişidir. Bu felsefe birkaç yüzyıl sonra manastır sistemine ve sonunda Papalık sistemine de yol açtı.

Yunan/gnostik 'içe dönüklük' düşüncesi kulağa yalnızca kutsal, iyi ve kutsal kitaplara dayalı geliyor. Sorun şudur. Zihnimiz ve bedenimiz ALLAH tarafından yaratılmıştır ve doğal ihtiyaç ve arzulara sahiptir. Bu ihtiyaç ve arzular Yaratıcımız tarafından önceden tahmin edilmiştir, dolayısıyla O'nun zihin ve beden için kuralları vardır. Eğer teolojimiz bu kuralları reddediyorsa (nedeni gerçekten konu dışıdır), zihnimiz ve bedenimiz bunları başka bir şekilde tatmin edecektir. Bu nedenle çoğu Hıristiyan teolojisinde YHWH yasalarının yerine Ruh'un bulunduğu 'Mesih'in yasadını' geçer. Dünya ötesi olanda yaşayan Tanrı, yalnızca ruhsal olanla ilgilenir ve dünyanın dünyevi kaygılarıyla hiçbir ilgisi yoktur.

Yunan zihnine göre görülecek o kadar çok çeşitlilik vardı ki tek bir Tanrı olamazdı. Bu nedenle etik ve ahlakta da aynı oranda değişim ve çeşitlilik olabilir. Ahlaki davranışa ilişkin temel ilkeler yoktu. Zaman

değiştikçe davranışlar da değişti[bugünün durum etiği]ve her filozof bir öncekinden ne daha fazla ne daha az doğrudu. Birinci yüzyıldan beri Hıristiyan öğretisi, yalnızca bir Elohiym (Tanrı) olduğunu öğretmiştir; ancak Hıristiyan teolojisinin çoğu, Elohiym (Tanrı) hakkındaki bu entelektüel önermeye ihanet etmektedir. Tamamı Yahudi olan ilk havariler, her bakımdan Ş'ma'ya sadık kaldılar.[Yahudiliğin temel ilkesi "Dinleyin, ey İsrail: Tanrımız Rab, Rab tektir" Tesniye 6:4).Elçilerin İşleri kitabındaki tüm öğretiler bu gerçeği doğrulamaktadır. İkinci yüzyılın ortalarında kilise Yahudi olmayanların egemenliği altındaydı ve Yahudi olmayan düşünce doğal olarak Yunan düşüncesine akmaya başladı.

Elohiym'in (Tanrı) doğasının bu iki zıt kültürel görüşte farklılık gösteren birçok yönü vardır. Kutsal yazı öğretisi açısından en önemli iki şey O'nun birliği ve değişmezliğinde bulunur. İbrani düşüncesinde O'nun doğası O'nun emir ve talimatlarına sıkı sıkıya bağlıdır. Pek çok din O'nun tek ve değişmez olduğunu 'itiraf edebilir', ancak doktrinsel olarak bu itirafa ihanet ederler. Bunun nedeni Yunan düşüncesinin kendi düşünce sürecimize gömülü olmasıdır ve Elohiym (Tanrı) hakkındaki inançların yalnızca itiraf edilmesi gerçekten hedefi kaçırmaktadır. Elohiym (Tanrı) hakkındaki şeylere inanmak, Elohiym'e (Tanrı) inanmakla aynı şey değildir.

TAPMAK

İbadet Yunan kültürünün tam kalbinde yer alır. Pek çok büyük kolezyum, tanrılara tapınmak ve onlara saygı göstermek için toplanan kalabalıkları barındıracak şekilde inşa edildi.[böylece ibadete gidebilirler] Bu toplantıların tanrıları memnun ettiği ve onların insanlara iyilik yapmalarına neden olduğu düşünülüyordu. Her tanrı dünyanın farklı bir yönü üzerinde gezindiğinden, farklı tanrılara farklı nedenlerle tapınıldı. Şarkılar söylendi, enstrümanlar çalındı ve çıplak dans yaygındı. Tanrılara şarkı söylemek, şarkı söylemek ve dans etmek ibadetti ve bu ibadet insanları birleştiren şeydi. Bedenin tanrılarla hiçbir ilgisi olmadığı için eşcinsel eylemler oldukça yaygındı. Tanrıların ilgilendiği şey ruh haliydi. Ancak Stoacıların bu tür faaliyetlerle hiçbir ilgisi yoktu. Onlar için ibadet aynı derecede bir ruh haliydi; ancak uygun bir ruh hali, bedeninin kıvranan zevklerine yenik düşmez. Yunan ibadet kavramı (proskuneo), belirli bir saygı veya hürmet eylemi olarak görülüyordu. Modern ibadete Yunan bakış açısından da bakılmaktadır. Pazar sabahı ibadet ediyoruz. Pazar sabahı ibadet saatini yönetenler gibi övgü ve ibadet ekipleri de günümüzde popülerdir. Övgü, daha hızlı bir tempoyla iyimser olarak görülürken, ibadet, temponun yavaşlatılıp daha ciddi bir hayranlığın sergilendiği durumdur. Dünyanın haftalık, sıradan işleri kendi döngüsünden geçtiğinde, ertesi Pazar sabahı Hamd ve İbadet yeniden başlar.

MANEVİLİK

Yunan düşüncesine göre gerçek maneviyat "başka dünyaya ait"tir. Bu dünyanın dışında yaşamakta bulunur ve bu felsefe, modern Hıristiyanlık da dahil olmak üzere her türlü "Yeni Çağ" öğretisine ve ilgili dinlere yol açabilir ve açmaktadır. Tanrılar bu dünyanın dışında yaşıyorlardı ve dolayısıyla gerçek anlamda manevi bir insan da bu dünyanın kaygılarının dışında yaşıyordu. Fiziksel ve kınayıcı duyguyu inkar etmek bu felsefenin bir parçasıydı. Doğru düşünme ve doğru fikirler, ruhsal kişinin ayırt edici özellikleriydi. Fakirlerin kaderi sıradan, günlük ihtiyaçlarla ilgilenmek olduğundan, yalnızca gerçekten eğitilmiş olanlar (zenginler) gerçek maneviyata ulaşabilirdi. Bunlar hendek kazıcılar, bakıcılar, çiftçiler ve tabii ki marangozlardı.

İbadet etmek akılla yapılan bir şeydi ve göstermelik değildi. Kişinin kendini inkar etmesi çok ruhsaldı çünkü fiziksel olan kötüydü. Cennete ne kadar erken girerseniz o kadar iyi olur. Bu nedenle Yunan düşüncesinde intihar çok asil bir şeydi. Göksel bir vatandaşlıkla ilgili olan herhangi bir Kutsal Yazının, bu öteki dünyaya ait varoluşu savunduğu düşünülüyordu. Evlilik bu dünyadan görüldü ve dışlandı. Yeni logolarda etten ve bazı yiyeceklerden uzak durmanın daha yüksek bir çağrı elde edeceği de tanıtıldı. Logos zihinlerin zihni olarak kabul edildiğinden, doğru düşünmeye odaklanmak "ruhta" olmağı.

Gnostik düşüncede de duygulara küçümseniyordu. Duyguyu göstermek, zayıflığı ve ruhsal olgunlaşmamışlığı göstermekti. Duygu metanetli olduğunda ve beden reddedildiğinde inisiye gerçekten ruhsaldı. Gnostik düşüncenin ilk inisiyelerinin çoğu, gerçek anlamda manevi bir kişinin söyleyebileceği hiçbir şey olmadığından, susmaya yemin etmişti. İlk inisiyeler, düşüncelerine odaklanmak için bir süre 'diğer' insanlardan uzakta birlikte yaşarlardı. Geri döndüklerinde onlar yalnızca logosla (saymak, anlatmak, söylemek, konuşmak, düşünmek, konuşma eyleminin altında yatan içsel niyet) iletişim kurabilen gerçek ruhani insanlardı. Bu, din adamları ile laikler arasında büyük bir uçurumun oluşmasına yol açtı. İsa, Nikolaileri mahkûm ederken büyük ihtimalle bu düşünceye değinmişti. Bu adamlar, Rab'le (tek gerçek gelin) evli oldukları için ömür boyu bekaret yemini edeceklerdi.

KURTULUŞ

Kurtuluş, doğası gereği doğru düşünmek ve inançtır. 'İnanmak' doğru şeyleri bilmektir. Bu bilgi yalnızca tanrılardan gelir. Kurtuluş bir inanç meselesi ve tanrılar hakkında doğru bilgi meselesidir. Gnostik düşüncede 'anahtar' kavramından oldukça özgürce bahsedilir. 'İnanmak', 'bilmek' veya 'bilgi', 'söz' veya 'sözler', 'anahtarlar' ve 'kapılar', 'itiraf etmek' ve 'iman' gibi Kutsal Yazılardaki terimlerin tümü bu ezoterik bilgiyle bağlantılıdır tanrılar tarafından verilmiştir. Bu terimler kolayca Yeni Ahit öğretisine aktarıldı. İsa, "Ben kapıyım... Ben iyi çobanım... Ben dünyanın ışığıyım... Ben yol, gerçek ve yaşam..." deyince bunların konuştuğu anlaşıldı. Bu bilgiyi veya irfanı dağıtmak için logos veya nous gökten iner. Kurtuluşun 'anahtarlarını' getirmeye geldi. Yunan düşüncesinde logos'un tanrılarının kolektif aklı ya da aklı olduğunu size hatırlatmama izin verin. Ruhun cennete gitmesi için kişinin logos hakkındaki bazı önermelere 'inanması' gerekir. İlk 'kilise' ilk iki yüzyıl boyunca oldukça 'İbrani' olarak kaldı ve bu nedenle yerleşik bir 'inanç' kaydı yoktur. Bu öğretiler daha sonra kilise Yahudi olmayanların egemenliği altına girdiğinde ve 'Yahudi inananlar' Yahudiler ve Hıristiyanlar tarafından kovulduklarında ortaya çıkar.

NAMAZ

Tanrılara dua etmek veya onlarla iletişim kurmak Yunan yaşamında her gün gerçekleşen, tutarlı bir olay değildi. Tanrılara öncelikle bir şeyler ters gittiğinde ya da birileri ihtiyaç içinde olduğunda çağrılırdı. Kişi tarafından kendiliğinden dualar okundu. Büyük arenalarda kutlamalar gözlemlendiğinde, bu, tanrılarla iletişimde grubun katılımının olduğu bir dönem olurdu. Bu öncelikle katılımcıları eğlendirmek için düzenlenen gösterilerin başarısına yardımcı olacaktır. Dualar genellikle uzun ve renkli olurdu. Toplantılardaki liderler genellikle bu duaları halk için tanrılara sunarlardı. Tanrılarla iletişim öncelikle yardım ve istek odaklıydı.

İbrani düşüncesinde dua hem ritüel hem de kendiliğindedir. Dua genellikle toplumsal ve çoğuldu. İbrani düşüncesinde dua genellikle Elohiym'i (Tanrı) kutsamak, O'na teşekkür etmek ve geçmiş zamanda konuşmaktır. Namaz, aynı zamanda 'belirlenmiş vakitlere' tahsis edilmesi bakımından bayramlara çok benzer. Dua disiplinin bir parçasıdır; kişiyi Yaradan'la günlük iletişim kurma konusunda eğitir.

Bugün birçok kez:

- A. Birisi herkes için dua ediyor
- B. Vaiz herkes için Kutsal Yazıları inceliyor.
- C. Artık doğru şeylere inanarak ve logos hakkında bazı önermeleri itiraf ederek, insanın ruhu ebedi, manevi bir duruma yerleştirilebilir.[Sevgi ve övgü eylemlerinden ziyade kurtuluşu kazanmak için eylemler.]

Tanrı benden ne istiyor? yerine Logolar kimdir? yazıldı.

İbrani Zihni ve Yunan Zihni'nden uyarlanmıştır wildbranch.org/Gkhebcia/index.html 2-10-2007

İkilik olarak insana [Yunan, (Yahudi olmayan dünya) bakış açılarındaki farklılıkları anlamak; yani ruh ve beden ayırır ve İbranice (Mesih veya Mesih'in aracılığıyla geldiği insanlar) birliktir; yani ruh ve beden, Tanrı onları yarattığı için kapsayıcıydı], Apostolik dönemden (MS 100) sonra İncil'in öğretilerini, uygulamalarını ve yorumlarını anlamak için bir temel sağlayacaktır.

4. Bölüm

Kilise Hiyerarşisi

Kilise Vakfı

Simon Peter, "Sen yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" diye yanıt verdi. İsa şöyle cevap verdi: "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simon, çünkü bu sana insan tarafından değil, göklerdeki Babam tarafından açıklandı. Ve sana söylüyorum, sen Petrus'sun ve kilisemi bu kayanın üzerine inşa edeceğim ve Hades'in kapıları onu aşamayacak (Matta 16:16-18).

Sadık takipçilerine şöyle dedi: "Sizler, benim denemelerimde yanımda olanlarsınız. Babamın bana verdiği gibi, ben de size bir krallık veriyorum." (Luka 22:28-29) Sonra Pentikost gününde "Petrus şöyle cevap verdi: 'Günahlarınızın bağışlanması için hepimiz tövbe edin ve İsa Mesih'in adıyla vaftiz olun. Ve Kutsal Ruh'un armağanını alacaksınız. Bu söz siz, çocuklarınız ve uzaktaki herkes için, yani Tanrımız Rabbin çağıracağı herkes içindir.' Daha birçok sözle onları uyardı; ve onlara şöyle yalvardı: 'Kendinizi bu yozlaşmış nesilden kurtarın.' Onun mesajını kabul edenler vaftiz edildi ve o gün sayılarına yaklaşık üç bin kişi daha eklendi." (Elçilerin İşleri 2:38-41)

İsa tarafından satın alındı

Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği tüm sürüye göz kulak olun. Tanrı'nın kendi kanıyla satın aldığı kilisenin çobanları olun. (Elçilerin İşleri 20:28-29)

Mesih Baştır

O, tüm yaratılış üzerinde ilk doğan, görünmez Tanrı'nın suretidir. Çünkü her şey O'nun tarafından yaratıldı: gökte ve yerde, görünen ve görünmeyen şeyler, ister tahtlar, ister güçler, ister yöneticiler veya otoriteler; her şey onun tarafından ve onun için yaratıldı. O her şeyden öncedir ve her şey O'nda bir aradadır. Ve o, beden, yani kilisenin başıdır; O, başlangıçtır ve ölümler arasında ilk doğandır, öyle ki, her şeyde üstünlük O'na kalsın. Çünkü Tanrı, tüm doluluğunun O'nda bulunmasından ve onun çarmıhta dökülen kanı aracılığıyla esenliği sağlayarak, yerdeki ve gökteki her şeyi onun aracılığıyla Kendisiyle barıştırmaktan memnun oldu. (Koloseliler 1:15-20)

[W]e hepimiz Tanrı'nın yargı kürsüsü önünde duracağız. Şöyle yazılmıştır: "'Varlığım hakkı için' diyor Rab, 'her diz önümde çökecek; her dil Tanrı'ya itiraf edecek.' Hepimiz Allah'a hesap vereceğiz." (Romalılar 14:10-12)

Yukarıdaki kutsal yazılardan, Mesih'in kanıyla Tanrı olduğu oldukça açıktır; yani kefarete kurbanı olarak kiliseyi satın aldı ve Tanrı ve Oğul tarafından kiliseye güvenen itaatkar insanlar yerleştirildi. O, Mesih, tüm insanların önünde eğileceği bu insanların, kilisenin başı veya lideridir.

Organizasyon

“Bazılarını havari, bazılarını peygamber, bazılarını müjdecı, bazılarını da papaz ve öğretmen olarak atayan oydu [Mesih], [bazıları bunu papaz öğretmek olarak çevirir, çünkü 'bazıları olacak' ifadesi atlanmıştır] Tanrı'nın halkını hizmet işlerine hazırlayın, öyle ki, hepimiz imanda ve Tanrı'nın Oğlu'na ilişkin bilgide birliğe ulaşana ve olgunlaşır Mesih'in doluluğunun tam ölçüsüne ulaşana kadar Mesih'in bedeni inşa edilebilsin.” (Efesliler 4:11-13)

Müminlerin birliği için dua etti: “Ben sadece bunlar için değil, onların sözüyle bana iman edecek olanlar için de dua ediyorum; Öyle ki, Baba, Sen bende olduğun ve ben de sende olduğun gibi, hepsi bir olsun; ta ki onlar da Bizde bir olsunlar ki, dünya Beni Senin gönderdiğine inansın. Ve bana verdiğin yüceliği onlara verdim ki, bizim bir olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar; ben onlarda, sen de bende; Öyle ki, onlar tek bir kişide kusursuz kılınınsınlar ve dünya, Beni senin gönderdiğini ve beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini bilsin.” (Yuhanna 17:20-23)

O, Kilisesinin başı olarak, kilisenin Kendisine sadık ve sadık bir bütün olarak işlev görmesi için gerekli olan makam veya pozisyonlar yerine, çeşitli görev ve sorumluluklar vererek organizasyonunu kurmuştur. Onlar:

- a. Havariler - tanıklık etmek
- b. Peygamberler – önceden haber vermek ve/veya öğretmek
- c. Evanjelistler - O'nun uzlaşma ve kurtuluş mesajını duyurmak için.
- d. Papazlar ve öğretmenler (yaşlılar, çobanlar, bekçiler, vasiler, nöbetçiler veya gözetmenler) kendi bakımları altındakileri gözetmek, uyarmak, teşvik etmek, eğitmek ve öğretmekle görevlidirler.

Pavlus her kentte ihtiyarlar atamak üzere Titus'u Girit'te bıraktı. (Titus 1:5)

Her kasabada veya her cemaatte ihtiyarların atanıp atanmadığını, bir şehir veya kasabada birden fazla cemaatin olup olmadığını mutlak bir kesinlikle tespit etmek mümkün değildir. Pavlus'un uzun bir süre Efes'te bulunduğunu biliyoruz, dolayısıyla birden fazla cemaatin veya ev kilisesinin olması mümkündür. Çeşitli yerlerde birden fazla grup toplanıyor olsa bile, her Hıristiyan grubunda evlerde toplanan ihtiyarların veya Efes şehrinin ihtiyarlarının olup olmadığı veya her meclisin ihtiyarlarının Efes şehrinin ihtiyarlarını oluşturup oluşturmadığı ancak tahmin edilebilirdi. Aynı şey Kudüs için de geçerli. Ancak Kudüs'te binlerce Hıristiyan'ın olduğunu biliyoruz. Evlerde buluştular ve hep birlikte toplandılar; “Bütün imanlılar Süleyman'ın sütunlarında toplanırdı” (Elçilerin İşleri 5:12) [Yahudi liderlerinin zulmü başlayana kadar]. İster her bir “ev kilisesi” için ister tüm şehir için ihtiyarlar olsun, bunlar birbirleriyle paydaşlık ve birlik içinde tek bir amaç güden birleşik bir inananlar topluluğuydu. Bir yaşlının veya bir grup yaşlının diğer herhangi bir yaşlıdan veya yaşlılar grubundan daha üstün bir otorite pozisyonuna sahip olduğuna dair hiçbir belirti yoktur. thebiblewayonline.com derslerinde Mesih'in Kilisesinin ve Çobanlarının aynı zamanda Mesih'in Hizmetkarlarının İşlevleri'ne bakın.

Pavlus, insanın arzularının Mesih'in teşkilatını değiştirmeye çalışacağını öngördü: “Pavlus Milet'ten kilisenin ileri gelenlerini Efes'e gönderdi. Oraya vardıklarında onlara şöyle dedi: ... Çünkü size Tanrı'nın tüm iradesini duyurmakta tereddüt etmedim. Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak atadığı tüm sürüye göz kulak olun. Tanrı'nın kendi kanıyla satın aldığı kilisenin çobanları olun. Biliyorum ki ben gittikten sonra vahşi kurtlar aranızda girecek ve sürüyü esirgemeyecekler. Sizin aranızdan bile adamlar çıkacak ve öğrencileri kendi peşlerine çekmek için gerçeği çarpıtacaklar. O yüzden dikkatli olun!” (Elçilerin İşleri 20:17-18, 27-31)

Pavlus Milet'ten Yeruslm'e doğru yolculuğuna devam etti. Yeruslm'e geldiklerinde kilise, havariler ve ihtiyarlar tarafından memnuniyetle karşılındılar; Tanrı'nın onlar aracılığıyla yaptığı her şeyi onlara bildirdiler. Bunun zerine Ferisilerin firkasına mensup bazı imanlılar ayağa kalktılar ve şöyle dediler: "Yahudi olmayanların sünnet edilmesi ve Musa'nın kanununa uymaları gerekmektedir." Elçiler ve ihtiyarlar bu soruyu düşünmek için bir araya geldiler. (Elçilerin İşleri 15:4-7)

Efesli ihtiyarlara yapılan bu uyarının, çok geçmeden, MS 100 civarında, Romalı Clement, Antakyalı Ignatius, İzmirl Polycarp ve diğerlerinin yazılarında grldğu gibi gerçek olduğu anlaşılıyor. Hepsi "bir şehrin Piskoposu" anlamına gelir. Aslında Ignatius, "piskoposluk ile papazlığın bölünmesi ve piskoposun monarşik otoritesi" konusunda ısrar ediyor. Bir ihtiyarın, piskoposun veya papazın yönetimi Kutsal Kitabın hiçbir yerinde bulunmaz.

Ignatius, Romalı Clement ve diğerleri, inanlıların birliğinin gerçekleşmesi için "tek bir doktrinsel (piskoposluk) otoritenin" olması gerektiği sonucuna vardılar. "Böylece, ikinci yüzyılın başlarında kilise liderliği, çarpıcı biçimde Roma sivil yönetimine benzeyen bir şeye dönüşmeye başladı. Bu Kutsal Yazılara aykırı değişikliği ne süren asıl sorumlu belgeler, Antakya piskoposu Ignatius'tu, ancak onun mektuplarının gerçekliği konusunda bazı şüpheler var. ... Genel olarak gerçek olduğu düşünülen sekiz Ignatian mektubunda (yaklaşık MS 110), piskoposluk ile papaz evinin bölünmesi ve piskoposun monarşik otoritesi üzerinde ısrar ettiğini ve piskoposun monarşik otoritesini karşılaştıracak kadar ileri gittiğini belirtmek yeterli olacaktır. piskopos ve Mesih'in Kendisi [Ignatius ve Clement'ten açıkça farklı].

Kilisenin obanları, onun gözetimine verilenlerle ilgilenmelidir; Yani yaralanan, düşmanın saldırısına uğrayan, yolunu şaşıran, a, susuz olup olmadığını görmeli ve ihtiyacını karşılamalıdır. Bu uzaktan yapılamaz. Bu, onları İsa gibi kendinden daha iyi tanıyan ve seven birinin ve O'nun bize olan sevgisinin şefkatli ilgisi olmalıdır.

Bölüm 5

Orta (Karanlık) ağlar

MS 476 – 1517

Roma Kilisesi, pagan Roma İmparatoru Konstantin tarafından MS 325 yılında İznik Konsili'nde imparatorluğunu sağlamlaştırmak amacıyla kuruldu. Kısa sürede imparatorluk hükümetinin her kademesinde geniş bir nüfuz elde etti. Batı Roma İmparatorluğu'nun MS 476 civarında yıkılmasıyla Konstantin Roma Kilisesi, Roma Katolik Kilisesi'ne dönüştü ve Avrupa'nın en güçlü siyasi gücü haline geldi. Yani, yaklaşık 1000 yıl boyunca feodal sistem ve öğrenme fırsatının olmayışı nedeniyle köylü kitleleri, güçlü kilise hiyerarşisine ve onun destekleyici lordlarına, yöneticilerine ve krallarına meydan okuyamadı veya buna cesaret edemedi.

MS 1200 civarında İncil'e inanan Hıristiyanlar, Katolik Kilisesi'nin resmi İncil yorumlarına, öğretilerine ve uygulamalarına meydan okumaya başladı. Kendilerini mürted olarak gördükleri

Roma Kilisesi'nden ayırdılar. Sonuç olarak, zorlu bir potansiyel tehdit olarak görülüyorlardı. Algılanan bu tehdidi ortadan kaldırmak için değişen şiddet derecelerinde zulüm başlatıldı ve yüzyıllar boyunca devam etti.

Waldocular (1179 civarında)

İlk Waldocular kemer sıklamaya inanıyordu, kamusal vaaz vermek ve kutsal yazıların kişisel olarak incelenmesi. Tarikat, 12. yüzyılın sonlarında Lyons'un (Fransa) Zavallı Adamları tarafından organize edilen bir grup olarak ortaya çıktı. Peter Waldo, zengin bir tüccar Lyon 1177 civarında mülkünü dağıtan ve havarisel vaaz vermeye başlayarak yoksulluk mükemmelliğe giden yol olarak. 1179'da Roma'ya gittiler. Papa III. Alexander hayatlarını kutsadı ancak yerel din adamlarının izni olmadan vaaz vermeyi yasakladı. İtaatsizlik ettiler ve kendi kutsal metin anlayışlarına göre vaaz vermeye başladılar. Roma Katolik Kilisesi tarafından alışılmışın dışında görülen bu hareketler resmen ilan edildi. sapkınlar birkaç asırdan başlayarak zulüm Bu neredeyse mezhebi yok ediyordu. en.wikipedia.org/wiki/Waldensian

11. yüzyıla gelindiğinde, Katolik Kilisesi'nin İsa'nın krallığının değiştirilmiş versiyonunu kurma çabası içinde, Romalı papalar yeni bir araç kullanmaya başladı: Haçlı Seferleri. Başlangıçta Haçlı Seferleri'nin amacı Kudüs'ün ve "Kutsal Topraklar"ın fethedilmesiydi. Haçlıların yolları üzerinde binlerce masum sivil (özellikle Yahudiler) tecavüze uğradı, soyuldu ve katledildi. Ancak zamanla haçlı seferi kavramı, Avrupa'nın kendi içindeki manevi muhalefeti ezecek şekilde değiştirildi. Başka bir deyişle, İncil'e inanan Hıristiyanlardan oluşan toplulukların tamamını katletmek amacıyla ordular oluşturuldu.

Albigenler veya Catharlar (1200 civarında)

[Papa] III. Masum, İncil'e inanan muhaliflerin kafirlerden (Sarazenler, Müslümanlar ve Türkler) daha kötü olduğuna inanıyordu çünkü onlar Avrupa'nın birliğini tehdit ediyordu. Yani Innocentius III onları yok etmek için "haçlı seferlerine" sponsor oldu. Papa Innocent (ne isim!) Louis VII'yi kendisi adına öldürmesi için çağırdı ve aynı zamanda VI. Raymond'a da kendisine yardım etmesini emretti.

Güney Fransa'daki Albigenses veya Cathar'ların genellikle Fransa'daki diğerlerinden daha yüksek eğitimli ve daha zengin olduğu düşünülüyordu. Papa'nın emirlerine uymadıkları için papa tarafından kafir olarak etiketlendiler. Yalnızca rahiplerin yapmaya yetkili olduğu İncillere sahip oldular ve okudular. 1209 yılında Katolik Kilisesi Avrupalı Hıristiyanlara karşı haçlı seferine başladı. Papa Innocent'in Pazar sabahı mesajlarında onlardan "eski yılanın hizmetkarları" olarak bahsediliyordu. Innocentius, katillere silahsız halklara karşı kılıçlarını çekmeleri halinde cennetsel bir krallık sözü verdi. Ailelerde devam eden Katharizm'in yıkımı o kadar tamamlandı ki, Haçlı Seferi artık tarihçiler tarafından Avrupa'nın ilk soykırımını olarak kabul ediliyor.

quintessentialpublications.com/twyman/?page_id=10

MS 1209 yılının Temmuz ayında, muhtemelen Cathar'ların haçlı seferinin bir parçası olan bir Ortodoks Katolik ordusu, Fransa'nın Beziers şehrine saldırdı ve 60.000 silahsız sivil, erkekleri, kadınları ve çocukları öldürdü. Bütün şehir yağmalandı ve birisi "kafirlerin" yanı sıra Katoliklerin de öldürüldüğünden şikayet ettiğinde, papalık elçileri onlara öldürmeye devam etmelerini ve bu konuda endişelenmemelerini söyledi çünkü "Tanrı, kendisinininkini bilir."

Minerva'da 14.000 Hıristiyan alevler içinde öldürüldü ve "sadık [Katolikler]" tarafından "kafirlerin" kulakları, burunları ve dudakları kesildi. Bir Not: Webster'ın II New Riverside Üniversitesi Sözlüğü'ne göre, bu bir kafirdir: "Tartışmalı fikirleri savunan veya savunan kişi, özellikle de Roma Katolik Kilisesi'nin resmi olarak kabul edilen dogmasına alenen karşı çıkan kişi."

Bunlar, Katoliklerin acı düşmanlarına, yani İncil'e inanan Hıristiyanlara karşı işlenen zulümlerin uzun ve sefil tarihinden örneklerdir. Engizisyon olarak bilinen kanlı Katolik tarihinin bu aşamasında, Mukaddes Kitaba inananlara çok daha kötü muamele yaklaşıyordu. Papa IV. Alexander, 1254 yılında İtalya'da Engizisyon Bürosu'nu kurdu. İlk soruşturmacı, Dominik keşiş tarikatının kurucusu İspanyol Dominic'di.

1200'den 1500'e kadar, Papalık'ın Engizisyon hakkındaki, şiddeti ve zulmü giderek artan uzun emirleri ve sapkınlığa yönelik tüm politikaları aralıksız devam ediyor. Bu, son derece tutarlı bir yasama sistemidir: Her Papa, selefinin aygıtlarını onaylar ve geliştirir. Her şey tek bir amaca, her türlü inanç farklılığının tamamen ortadan kaldırılmasına yöneliktir... Engizisyon, Hıristiyan adaletinin ve komşumuza olan sevginin en basit ilkeleriyle çelişiyordu ve eski Kilise'de evrensel bir dehşetle reddedilirdi. D

Engizisyon tamamen ve benzersiz bir Katolik kurumuydu; Avrupa'da Roma Katolik inanç ve uygulamalarından farklı olan her insanı yok etmek amacıyla kurulmuştur. Fransa, Milano, Cenevre, Aragon ve Sardunya'dan Polonya'ya (14. yüzyıl) ve ardından Bohemya ve Roma'ya (1543) yayıldı. İspanya'da 1820'ye kadar kaldırılmadı. E mtc.org/inquis.html

^APeter S. Ruckman, Ph.D.; Yeni Ahit Kilisesi'nin Tarihi (İncil İnananlar Kitabevi; Pensacola, Florida; 1 1989)

^DJH Ignaz von Dollinger; Papa ve Konsey (Londra, 1869); Alıntılındığı üzere Dave Hunt, Bir Kadın Canavara Biniyor

^ePeter S. Ruckman, Ph.D.; op cit.

John Wycliffe (1328-1384)

Wycliffe, hayatının büyük bir kısmını Oxford'da okumuş ve öğretmiş bir İngiliz din adamıydı. Bu dönemde İngiltere ve Avrupa'daki mülklerin çoğu Roma Kilisesi'nin elindeydi ve din adamları ahlaksız ve dürüst olmayan toprak sahiplerinden başka bir şey değildi ve bu da insanlara ağır bir yük getirdi.

1376'da Wycliffe Sivil Hakimiyet Üzerine'yi yazdı. İçinde dini liderliğin ahlaki bir temelinin olması gerektiğini ilan etti (Bütün rahipler iyi insanlar olmalıdır). Bu kadar çok araziye sahip olmak sorunun köküydü (bu muhtemelen güce eşdeğer olabilir). O zamanlar reşit olmayan II. Richard'ın kralı olarak hareket eden John of Gaunt, "rahipliği arındırmak" için Roma kilisesinin mülkünü kurtarmaktan mutluluk duyuyordu. Bu aynı zamanda Wycliffe'e İngiliz Kraliyet koruması sağladı ve MS 1378'de kilise reformuna yol açtı.

Wycliffe, Katolik dogmasına, Papa'nın otoritesine ve Transubstantiation doktrinlerine, özel kitlelere, para için aşırı birleşmeye (Yakup 5:14, 15'ten hastaları meshetme) ve Araf'a vb. karşı çıktı. Yazılarında ısrarla şunları söyledi:

- a. Papa kilisenin başı değildi, İsa öyleydi!

- b. Papa, İsa Karşıtıydı!
- c. Kilisede yalnızca iki görevli vardı: yaşlılar ve diyakozlar.
- d. **İnsan için tek otorite kilise değil İncil'di.**
- e. Kilise kendisini Yeni Ahit örneğine göre yeniden şekillendirmeli.

1382'de, yani Doğu Roma İmparatorluğu'nun yıkılmasından 71 yıl önce, ilk İngilizce İncil'i yayımladı. Ölümünden kırk dört yıl sonra, 1428'de Katolik Kilisesi onu kâfir ilan etti, kemiklerini çıkardı, şehrin dışına taşıdı ve yaktı.

Chaucer (C. 1343 – 1400)

Geoffrey Chaucer İngiliz bir yazar, şairdi, filozof, bürokrat, saray mensubu Vediplomat. Chaucer'in arkadaşı ve patronu Gaunt'lu John I. Lancaster Dükü, Aquitaine Dükü [Wycliffe'in zamanında İngiltere'nin belki de kralı veya hükümdarı] Birçok eser yazmasına rağmen, en çok yarım kalmış eseriyle hatırlanır. çerçeve anlatısı Canterbury Hikayeleri, katedrale giden yolda kurgusal hacıların anlattığı hikayelerden oluşan bir koleksiyon Canterbury. Bazen babası denir ingiliz edebiyatı Chaucer, bazı akademisyenler tarafından eserin sanatsal meşruiyetini ortaya koyan ilk yazar olarak kabul edilmektedir. yerel dil İngilizce dili Fransızca yerine veya Latince. Chaucer ağırlıklı olarak kaynağı olan hümanistlerden yararlanıyor Boccaccio. wikipedia.org/wiki/Geoffrey_Chaucer

Jan Hus (1372 – 1415)

Jan Hus öğretilerinden etkilendi. John Wycliffe. Wycliffe'in İngiltere'de yaptığı gibi Bohemya'daki kilisede reform yapmayı önerdi. Takipçilerinden bazıları şu şekilde biliniyordu: Hussites, [toplumsal sorunlardan etkilenenler ve Çekulusal farkındalık (wikipedia.org/wiki/Hussite)] daha radikal takipçiler ise çağrıldı Taboritler. Taborlular, Kutsal Kitap'a dayanmayan tüm öğretileri reddettiler. 1450 civarında Taborlulardan bazıları Bohem Kardeşler olarak bilinen bir grup kurdu. Moravya kilisesi ilk Protestan karizmatik topluluklardan biriydi. Roma Katolik Kilisesi Hus'un öğretilerinin sapkın olduğunu düşünüyordu. O öyleydi afroz edilmiş 1411 yılında kınandı Konstanz Konseyi, Vetehlikede yakıldı 1415'te 43 yaşındayken.

Hus önemli bir katkıda bulundu Protestanlık Öğretileri Avrupa devletleri üzerinde güçlü bir etkiye sahip olan ve Martin Luther kendisi. Hussite Savaşları Lüteriyan Reformasyonunda bu tür gelişmelerin gerçekleşmesinden neredeyse bir yüzyıl önce, Bohemya Krallığı'nda bir kilisenin yeniden düzenlenmesine izin veren Basel Sözleşmeleri ile sonuçlandı. en.wikipedia.org/wiki/Jan_Hus

Diğer Katolik uygulamaları da mevcuttu:

- a. Simony - Kilise ofisleri en yüksek teklifi verene satıldı ve en uygunsuz kişilerin piskopos ve başrahip [bir piskopostan daha az yetkiye sahip bir manastırın başı] olmasına izin verildi. Orta Çağ ve Modern Tarih, Myers, s.115116
- b. Hoşgörü - hem şimdi hem de ölümden sonra bağışlanmanın satın alınması. John Tetzel'in Hoşgörü satışı, Martin Luther'in Roma'dan ayrılmasına vesile oldu - 1517. Roma öğretisine göre Araf, cehennemle hemen hemen aynıdır, ancak o kadar uzun sürmez, ancak herkesin oradan geçmesi gerekir. Papa, bu acıları hafifletme veya dindirme yetkisine ve gücüne sahip olduğunu iddia etti. Papa Pascal I (817824) ve John VIII (872882) ile başladı ve çok karlı hale geldi. Bu, “günah işleme ayrıcalığını satmanın” bir yolu haline geldi.

Petr Chelčický (c. 1374 - 1460)

Petr Chelčický Hıristiyan ve siyasi lider ve yazar Bohemya. Düşüncesi etkilendi Štítný'li Thomas, John Wycliffe, Jan Hus ve Valdocu gelenek.

Şiddet kullanılmasını eleştirdi inanç. Bir Hıristiyanın çabalaması gerektiğini öğretti doğruluk kendisinin Özgür irade başkalarını iyi olmaya zorlamaması gerektiğini ve iyiliğin gönüllü olması gerektiğini. Bir Hıristiyanın sevmesi gerektiğine inanıyordu Tanrı ve kişinin komşusu ve bu, insanları zorlamak yerine din değiştirmenin bir yoludur. Zorlamanın her türlüşünün kötü olduğunu ve Hıristiyanların siyasi iktidar mücadelelerine katılmaması gerektiğini savundu.

Chelčický'nin öğretileri daha sonra tarafından benimsenen fikirleri içeriyordu. Moravyalılar, Anabaptistler, Quaker'lar, Ve Baptistler. O ilk tipasifist yazarı Rönesans, yırtıcı Erasmus Ve Menno Simons nerede yse 100 yıl kadar.

en.wikipedia.org/wiki/Anabaptist

Erasmus (1466 – 1536)

Erasmus "Hollandalı [hümanist] bir akademisyen ve alışılmadık derecede parlak bir öğrenciydi. Yeni Ahit modelinden ayrılmanın erken tarihini ortaya koyan Kilise Babaları üzerine bir dizi çalışmanın editörlüğünü yaptı. Ayrıca ilk basılı Yunanca Yeni Ahit'in editörlüğünü yaptı ve Hieronymus'un zamanından bu yana Katolik kiliselerinde Kutsal Yazıların metni olarak kullanılan Latince Vulgata'nın yetersizliğini ortaya çıkardı. Erasmus, Katolik kilisesine yönelik eleştirisinde yoğun bir şekilde alay konusu olmasına rağmen, enerjik bir reform programına girişmedi. Ancak diğer insanların kullandığı malzemenin çoğunu o sağlıyordu. Luther'in kuluçkaladığı yumurtayı Erasmus'un bıraktığı söyleniyor." Ebedi Krallık, FW Mattox, s 229

Makyavelli (1469 – 1527)

"En uç hümanizm, Machiavelli'nin Prens adlı eseridir. Bu kılavuzda şunları belirtti:

- Başarılı prens, din ve ahlakla ilgili tüm hususları bir kenara bırakmalıdır.
- Onun dindar görünmesi ve aynı zamanda sahtekarlığa başvurması uygun olacaktır.
- Gerektiğinde acımasız olabiliyor.
- İki ahlak standardı olacaktır; biri prens için, diğeri ulus için.
- Prens, nankör, tutarsız, aldatıcı ve açgözlü oldukları için kitlelere güvenmemelidir.
- Buna göre prens, halka verdiği sözleri yerine getirmekle yükümlü olduğunu düşünmemelidir.
- Devletin en üstün güç olduğunu, güçlü kılınması ve korunması gerektiğini vurguladı.

Bunda totalitarizmin ilkesini ortaya koydu. ... Mussolini doktora tezini 'Machiavelli'nin Askeri Fikirleri' üzerine yazdı." Ebedi Krallık, FW Mattox, s. 236

Hümanizm ve/veya Hümanistler

Hümanistler kökler yüzyıllar önceydi the Rönesans.

Yunan hümanizmi

MÖ altıncı yüzyılpanteistler(birçok tanrıya inanan kişi)Milet Thales'iVeKolophonlu KsenophanesDaha sonraki Yunan hümanist düşüncesinin yolunu hazırladı. Thales'in "Kendini Bil" ilkesinin yaratıcısı olduğu kabul edilir. Ksenophanes kendi zamanının tanrılarını tanımayı reddetmiş ve evrendeki birlik ilkesinin yerine tanrısal olanı saklamıştır. ... Bu İyonyalı Yunanlılar, doğanın herhangi bir sözde doğüstü alandan ayrı olarak incelenebileceğini fark eden ilk düşünürlerdi. ... MÖ üçüncü yüzyılda,Epikuroskısa ve öz ifadeleriyle tanındıkötülük sorunuahiret inancının eksikliği ve başarıya ulaşmada insan merkezli yaklaşımlarmutluluk (Yunanca mutluluk anlamına gelir).

Antik Asya hümanizmi

Doğüstünü reddeden insan merkezli felsefe ve doğüstüne karşı şüpheci bir tutum şuralarda bulunabilir:

- a.) M.Ö. 1000 yılındaLokayataHint felsefesi sistemi (felsefi şüphecilikve dini kayıtsızlık)
- b.) 6.yüzyılda M.Ö.Taoisizm (bir ahlak sistemiKonfüçyüsçüler)
- c.) Ayrıca M.Ö. 6. yüzyılda,Gautama BudaNe ruh ne de ruha ait olan herhangi bir şey gerçekten ve hakikaten var olamayacağına göre, ruhun bundan sonra kalıcı, ısrarcı, değişmez, evet ebediyen kalacağı görüşü: bu tamamıyla ve bütünüyle aptalca bir öğreti değil mi?^[18]

Dante'nin(c.1265 – 1321)

Dante AlighieriBİRİtalyanşairiOrtaçağ. O yazdıİlahi KomedyaBaşlangıçta yazar tarafından Commedia olarak adlandırılmış ve daha sonra Divina olarak adlandırılmıştır.Boccaccio, [ARönesans hümanisti(1313-1375)] çoğu zaman bu dönemde bestelenen en büyük edebi eser olarak kabul edilir.italyan dilive dünyanın bir başyapıtıedebiyat. [Normalde edebi eserler İtalyanca yerine klasik Latince yazılıyordu.]

The İlahi KomedyaDante'nin yolculuğunu anlatıyorCehennem(Cehennem),Araf(Araf) veCennet(Paradiso), ilk olarak Romalı şairin rehberliğindeVergiliusve sonraBeatrice. Kelime "komedyaKlasik anlamda """, olayların yalnızca mutlu veya "eğlenceli" bir sona doğru yöneldiği değil, aynı zamanda her şeyi nihai bir iyiliğe göre düzenleyen İlahi bir iradenin etkilediği bir sonun olduğu, düzenli bir evrene olan inancı yansıtan çalışmaları ifade eder. Cehennemden Cennete yapılan hac, hacının ahlaki kafa karışıklığıyla başlar ve Tanrı'nın vizyonuyla sona erer (wikipedia.org/wiki/Dante_Alighieri) [Görünüşe göre bu, o zamanın Katolik öğretilerinde hakim olan inançtı.]

Rönesans Hümanizmi,

1806 civarında Humanismus, Alman okulları tarafından sunulan klasik müfredatı tanımlamak için kullanıldı.Rönesans Hümanizmiİtalya'da gelişen bu akım, klasik Yunan ve Latin öğrenimini canlandırmaya çalıştı. 18. yüzyılın ikinci yarısında ve 19. yüzyılın başlarında çok sayıda "hayırsever" ve hayırsever halk topluluğu oluşturuldu. Geleneksel dini kurumlardan bağımsız olarak, yalnızca insan aklına dayalı olarak insanın iyileştirilmesine ve insan erdemine adanmışlardı.

19. yüzyılda Katolik Kilisesi güçlü etkiye sahip bir siyasi güç olarak görülüyordu. (wikipedia.org/wiki/Roman_Catholicism_in_Almanya)

Hemen hemen aynı sıralarda, Almanya'da (kurumsallaşmış dinin aksine) insanlığı merkeze alan bir felsefe olarak "hümanizm", sözde "hümanizm" tarafından kullanılıyordu. Sol Hegelciler, Arnold Ruge ve Karl Marx Kilisenin baskıcı Alman-Prusya hükümetine yakın katılımını eleştiren kişiler.

Rönesans hümanizmi entelektüel bir hareketti. Avrupadaha sonra Ortaçağ ve Erken Modern Büyük klasik yazarların dikkatli bir şekilde incelenmesi ve taklit edilmesiyle Karanlık Çağ'dan geçiş dönemi. Petrarca için ve Boccaccio en büyük ustaydı Çiçero. Amaçları başkalarını iyi bir yaşam sürmeye ikna etmekte. Petrarch'ın belirttiği gibi, 'gerçeği bilmektense iyiliği dilemek daha iyidir.' Retorik böylece felsefeye yol açtı ve onu benimsedi.

Hümanistin temel eğitimi, iyi konuşmak ve yazmaktır (tipik olarak mektup şeklinde). Başlangıçta Hıristiyanlık karşıtı ve hatta din karşıtı olmaktan ziyade felsefiydi. Ancak bir şekilde Kilise'ye veya genel olarak muhafazakar toplumsal düzene düşman olduğu düşünülüyordu. Hümanisti, üniversitelerin barbar Latincesini eleştirdiler.

Hümanistlerin yakından incelemesi Latince Edebi metinler çok geçmeden farklı dönemlerin yazı tarzlarındaki tarihsel farklılıkları ayırt etmelerini sağladı. Latince'nin gerilemesi olarak gördükleri şeye benzeterek, şu prensibi uyguladılar: *reklam yazı tipleri* (kaynaklara geri dönelim) geniş öğrenim alanlarında, Patristik edebiyat ["kilise babalarının" yazıları] ve pagan yazarları. Düşüşün ardından Bizans imparatorluğu 1453'te mülteciler yanlarında sadece Platon ve Aristoteles'in değil, aynı zamanda daha önce Latin Batı'da bulunmayan Hıristiyan İncillerinin de Yunanca el yazmalarını getirdiler.

1517'den sonra, matbaanın yeni icadı bu metinleri geniş çapta ulaşılabilir hale getirdiğinde, Hollandalı hümanist Erasmus Venedik matbaasında Yunanca eğitimi almıştı. Aldus Manutius, filolojiye başladı [ikisini de dikkate alırbicim ve Anlam dilsel ifade, birleştirerek dilbilim ve edebiyat çalışmaları] İncillerin analizi, ikincisindeki hataları ve tutarsızlıkları düzeltmek amacıyla Yunanca orijinalleri Latince çevirileriyle karşılaştırarak. Erasmus, Fransız hümanistiyle birlikte Jacques Lefèvre d'Étaples, Protestan Reformunun temelini oluşturan yeni çeviriler yayınlamaya başladı. Bundan böyle, Rönesans hümanizmi, özellikle Kuzey Almanya'da din ile ilgilenmeye başlarken, İtalyan ve Fransız hümanizmi, dar bir uzman kitlesine hitap eden bilim ve filoloji üzerinde giderek daha fazla yoğunlaştı ve despotik yöneticileri rahatsız edebilecek veya ideolojiyi yıpratıcı olarak görülebilecek konulardan titizlikle kaçındı. inanç.wikipedia.org/wiki/Humanism

Rönesans hümanist hareketinin sonuçları

Reklam yazı tipleri ilkesinin (kaynağa dönüş) de birçok uygulaması vardı. Hümanistler genellikle önceki hareketin filozoflarına karşı çıkıyorlardı. Skolastisizm İtalya, Paris, Oxford ve diğer yerlerdeki üniversitelerin "öğrencileri". Skolastiklerin metodolojisi, eski Yunanlıların ve ortaçağ Araplarının bilim ve felsefesiyle olan etkileşimlerinden yola çıkarak, düşüncüyü sentezleme girişimiyle gelişmişti. Aristo Katoliklik ile. Ancak antik çağın edebi, tarihi ve diğer kültürel metinleriyle ilgilenmemişlerdi.

wikipedia.org/wiki/Renaissance_humanism

Antik el yazmalarının yeniden keşfi, antik felsefe okulları hakkında daha derin ve doğru bilgiler sağladı. Epikurosçuluk, Yeni-Platonizm Pagan bilgeliğinin, eski Kilise babaları gibi hümanistlerin de, en azından başlangıçta, ilahi vahiyden kaynaklandığını ve dolayısıyla Hıristiyan

erdemli bir yaşama uyarlanabilir olduğunu düşünme eğilimindeydiler.(en.wikipedia.org/wiki/Humanism) Rönesans hümanizmi, edebi, tarihi, hitabet ve teolojik metinlere yeniden odaklanarak Avrupa'nın kültürel ve entelektüel yönünü derinden değiştirdi. Felsefede Rönesans hümanistleri, Platon'un diyaloglarına daha fazla, Aristoteles metinlerine daha az odaklanma eğilimindeydiler.wikipedia.org/wiki/Renaissance_humanism

Yunan ve Roma teknik yazılarıyla daha iyi tanışmak, aynı zamanda Platonculuğun (biçimler ve antitipler teorisi) Batı bilimine karşı çıktığı Avrupa biliminin gelişimini etkiledi.AristotelesçiFiziksel dünyanın gözlemlenebilir özellikleri üzerinde yoğunlaşma (tasarım ve amaç çalışması veya teorisi).^[33]Ancak kendilerini antik çağın görkemini ve asaletini yeniden canlandıran kişiler olarak gören Rönesans hümanistlerinin bilimsel yeniliklerle hiçbir ilgisi yoktu. Bununla birlikte, 16. yüzyılın ortalarından sonlarına doğru, üniversiteler bile hâlâ Skolastisizm'in hakimiyetinde olmasına rağmen (çözünürlüğüanlaşmazlıkbaşından sonuna kadarakılıcı tartışma), Aristoteles'in Rönesans filolojisi ilkelerine göre düzenlenmiş doğru metinlerle okunmasını talep etmeye başladı ve böylece Galileo'nun Skolastisizmin modası geçmiş alışkanlıklarıyla kavgalarına zemin hazırladı.

Ondokuzuncu ve Yirminci Yüzyıllar

"İnsanlığın dini" tabiri bazen Amerikalılara atfedilir.Kurucu baba,Thomas Paine, hayatta kalan yazılarında henüz kanıtlanmamış olmasına rağmen. Thomas Paine kendisini Yunanca "Tanrı", "sevgi" ve "insan" kelimelerinin birleşiminden oluşan bir kelime olan teofilantropist olarak adlandırdı ve evrende yaratıcı bir zekanın varlığına inanırken, kendisi tarafından öne sürülen iddiaları tamamen reddettiğini belirtti. ve mevcut tüm dini öğretiler için, özellikle de onların mucizevi, aşkın ve kurtuluşçu iddiaları için. Paris Teofilantropi Derneği, Paine'in kitabı Akıl Çağı'nı (1793) kullanarak, "tutarsız Levanten halk masallarından oluşan bir koleksiyon üzerine inşa edilmiş bir teolojinin saçmalığını ortaya çıkarmak için" Voltaire'ci alaycılıkla birlikte kutsal metinleri küçümsemek için kullandı. 19. yüzyıldaLudwig FeuerbacharasındaHegelcilerşöyle yazdı ("İnsan, insan için bir tanrıdır" veya "tanrı, insanın kendisi için [başka] bir şey değildir").

1933 tarihli Hümanist Manifesto I'in ilk imzacıları kendilerini dindar hümanistler olarak ilan ettiler. Geleneksel dinlerin çağın ihtiyaçlarını karşılayamaması nedeniyle, 1933'ü imzalayanlar, günün ihtiyaçlarını karşılayabilecek dinamik bir güç olan bir dinin kurulmasının büyük bir gereklilik olduğunu ilan ettiler. O zamandan bu yana ilkinin yerine iki ek Manifesto daha yazıldı.

Hümanist Manifesto II'nin Önsözünde yazarlar Paul Kurtz ve Edwin H. Wilson (1973), geleceğe dair umutlu bir vizyon için inanç ve bilginin gerekli olduğunu doğruluyorlar. Manifesto II, Din ile ilgili bir bölüme atıfta bulunuyor ve geleneksel dinin insanlığa zarar verdiğini belirtiyor. Manifesto II, şu grupları kendi natüralist felsefelerinin parçası olarak kabul ediyor: bilimsel, etik, demokratik, dini ve Marksist hümanizm.

1941'de,Amerikan Hümanist Derneğiorganize edildi. SonrasındaDünya Savaşı IIÜç önde gelen Hümanist, şirketin büyük bölümlerinin ilk yöneticileri oldu.Birleşmiş Milletler:Julian Huxleyile ilgiliUNESCO,Brock ChisholmarasındaDünya Sağlık Örgütü, VeJohn Boyd-OrrarasındaGıda ve Tarım Örgütü.^[49]

2004 yılında, Amerikan Hümanist Derneği Agnostikleri, ateistleri ve diğer özgür düşünenleri temsil eden diğer gruplarla birlikte, Amerika için Laik Koalisyon hangisini savunuyor Washington DC Çinkilise ve devletin ayrılması ve ulusal düzeyde tanrısal olmayan Amerikalıların daha fazla kabul görmesi için. Amerika Laik Koalisyonu'nun İcra Direktörü Sean Faircloth uzun süredir eyalet yasa koyucusu Maine.

Modern Hümanistler gibi Corliss Lamont veya Carl sagan, insanlığın gerçeği akıl yoluyla ve gözlemlenebilir en iyi kanıtlarla araması gerektiğini savunuyor ve destekliyor bilimsel şüphecilik ve bilimsel yöntem. Ancak doğru ve yanlışla ilişkin kararların bireysel ve kamu yararına dayanması gerektiğini şart koşuyorlar. [yani mutlak değerler yoktur.] Hümanizm, etik bir süreç olarak ölümsüz varlıkların varlığı ya da yokluğu gibi metafizik konuları dikkate almaz. Hümanizm, insanın ne olduğuyla ilgilenir.^[9] Yani mutlaklıklar yoktur.

1925 yılında İngiliz matematikçi ve filozof Alfred Kuzey Whitehead şu uyarıda bulundu: "Peygamberlik Francis Bacon şimdi yerine getirildi; ve bazen kendisinin meleklerden biraz daha aşağıda olduğunu hayal eden insan, doğanın hizmetkarı ve bakanı olmayı kabul etti. Aynı oyuncunun her iki vücut parçasını da oynayıp oynayamayacağını henüz göreceğiz."^[10] en.wikipedia.org/wiki/Humanism

Bölüm 7

Özet

Elçiler, insanların sağlam öğretiden uzaklaşıp kendi arzularının peşinden gidecekleri zaman konusunda uyardılar. Bunun, Vahiy'de kaydedilen, Yahya'nın Asya'daki kiliselere yazdığı mektuplardan zaten meydana geldiği açıktı.

Apostolik dönemi takip eden yıllarda (MS 100'den sonra) "kilise babalarının" yazıları kendi görüşlerini takip etmeye başlar. Yıllar geçtikçe öğretileri ve uygulamaları o kadar kötü ya da yozlaşmış hale geldi ki, Katolik İncil alimleri bu uygulama ve öğretilerin çoğunu hayatlarını ve geçimlerini tehlikeye atarak reddettiler. Bazıları, tüm öğretiler ve uygulamalar için Kutsal Kitap'a tam bir geri dönüş yerine, yalnızca en kötü uygulamalardan bazılarının düzeltilmesini istiyordu.

Yüzyıllar boyunca Kutsal Kitabı inceleyenler, Tanrı'nın hoşuna giden yaşamlar ve O'na yapılan günlük ibadet konusunda rehberlik için Kutsal Kitap'a dönmenin gerekliliğini fark ettiler. Wycliffe, Katolik Kilisesi'nin kutsal yazılarda bulunmayan öğretilerine ve uygulamalarına karşı çıktı. Ayrıca sıradan insanın başka birinin yorumuna güvenmek yerine Tanrı'nın sözü hakkında daha iyi bilgi edinebilmesi için Kutsal Kitabı kendi ana dilinde sunmayı arzuluyordu. Bu onun hayatına mal oldu.

Birkaç yıl içinde başka bir İncil öğrencisi Jan Hus, İncil'e dayanmayan tüm öğretileri reddeden bir taraftar kitlesi yarattı. Katolik Kilisesi tarafından kafir olarak kabul edildikten, aforoz edildikten, Konstanz Konseyi tarafından kınandıktan ve 1415'te kazıkta yakıldıktan sonra yalnızca birkaç yıl hayatta kaldı.

Bu adamlar ve diğerleri, insanın öğretileri ve uygulamaları yerine Kutsal Kitap'a inanmaya cesaret ettikleri için zulüm gördüler. Ancak zulüm yeni bir şey değildi; Yahudilerle başladı, Roma İmparatorları tarafından tırmandırıldı ve binlerce insanı Tanrı'nın sözüne sahip oldukları veya sadece okudukları için katleden Roma Katolik Kilisesi tarafından devam ettirildi. Zulüm sona ermeyecek. Bugün çeşitli biçimlerde var: alay etme, bedensel zarar verme, mülke zarar verme ve hatta ölüm.

Hus'un ölümünden elli yıldan az bir süre sonra Guttenberg matbaası İncilleri daha erişilebilir hale getirdi. Kutsal Kitap kullanıma sunuldukça daha fazla insan o dönemde yaygın olan öğretiyi, uygulamaları ve yorumları

sorgulamaya başladı. Reform çağrısının ve İncil'e dönüşün közleri bir elli yıl daha yanmayı sürdürüyor. Ancak 1517'de Martin Luther, 95. tezini Wittenberg'deki All Saints Kilisesi'nin kapısına asarak ateşi yaktı. Çok geçmeden Zwingli ve diğerleri, mevcut öğretileri, uygulamaları ve bilimsel olmayan yorumları kınayarak Luther'i takip ettiler. Reform talep ettiler. Ancak reform mümkün görünmedi ve yerleşik Katolik Kilisesi hiyerarşisine karşı çıkanların çoğu hayatını kaybetti.

Kısa süre sonra diğerleri, eğer kiliseleri [Katolik] reforma tabi tutulamazsa, o zaman onu terk etme zamanının geldiği sonucuna vardı. Bu, Martin Luther, John Calvin ve John Wesley gibi adamların öğretileri ve uygulamalarına dayalı olarak birkaç yeni dini tarikatın kurulmasıyla sonuçlandı; bunlardan en öne çıkan üçü isimlendirildi. Takipçileri, onların anlayışlarından yola çıkarak bir standart geliştirmiş, bunu yazılı olarak formüle etmiş ve tüm takipçilerinin kendi inançlarına uymalarını ve uymalarını şart koşmuştur.

Katolik Kilisesi'nde reform yapmaya çalışanlar bu organizasyonu değiştirmeye odaklandılar. Diğerleri Katolik Kilisesi'nde reform yapmaya çalışanların öğretilerine odaklandı. Her iki grup da sorunun "Tanrı'ya dönmek için ne yapmalıyım?" diye sorması gereken insanın insan olduğunu fark etmedi. Bu soru, İsrailoğullarının Allah'la olan anlaşmalarını her bozduklarında ve etraflarındakilerin uygulamalarına uyduklarında karşılaştıkları sorunun aynısıdır.

İnsanın Tanrı'ya dönmesi, tüm yabancı uygulamaları ortadan kaldırması ve yalnızca İncil'i kullanarak Tanrı'nın öğretilerine dönmesi gerekiyordu. Tanrı zaten Kilisesini kurmuştu ve O'nun sevgili oğlu Mesih İsa'ya iman eden, güvenen ve itaat eden herkesi kiliseye yerleştiriyordu.

“Kilise” Babalarının Bazı Tartışmalı Öğretileri

1. İnananlar arasındaki birlik yalnızca tek bir doktrinsel otorite – Piskoposluk konseyleri – Papalık sistemi aracılığıyla gerçekleşebilir.
2. Roma Piskoposu aracılığıyla hareket eden “Kilise”nin tüm Hıristiyanlar üzerinde yetkisi vardır; kilise hiyerarşisi kurulmuştur
3. Piskoposun onayı olmadan hiçbir şey yapılmamalıdır.
4. Paskalya gibi özel günlerin kutlanması.
5. Piskopos adına uzmanlaşmış araçlar sınıfı olarak rahiplik - İsa'nın yerini alıyor.
6. Sakramentlerin Gelişimi – Mesih'in bazı öğretileri diğerlerinden daha önemlidir.
7. Piskoposların, havarilerden İmparatorlar Pontificus Maximus'a verilen unvanı üstlenen mevcut Piskopos Papa'ya kadar kesintisiz bir zincirden atandığı tek piskoposluk oluşturuldu.
8. Uygulamada ve vaftiz biçimindeki değişiklikler:
 - a. Ebeveynlerinin onlar adına itiraf etmesiyle vaftiz edilen çocuklar
 - b. Daldırma yerine dökmeyi kullanmak
 - c. Vaftizin etkili olması için belirli kelimelerin gerekli olması.
9. Kabul edilebilir bir doktrin oluşturmak için Piskoposluk konseyini çağırdı.
10. Yunan felsefi geleneğini Hıristiyan doktrini ile birleştirdi
11. İnsanlar kusurlu Tanrı tarafından yaratılan maddi bir dünyada hapsolmuş ilahi ruhlardır.
12. Müjdenin ötesinde doğrudan kişisel bilginin alınması. [Montanizm]
13. Ruh, insan olarak enkarnasyondan önce birbirini izleyen aşamalardan geçer ve ölümden sonra sonunda Tanrı'ya ulaşır.
14. İncil doktrinlerini belirlemek için belirlenmiş kurallar:

Kutsal kitaplarda izin verilmeyen şey yasaktır

E karşı

Kutsal Kitapta yasaklanmayan şeylere izin verilir
15. Katolik Kilisesi'nde aktarılan yetkili öğretilerin ve kutsal metinlerin eşit ağırlık taşıdığı yerleşik İnanç Kuralı.
16. Calvin, Augustine'in bazı inançlarını kendi teolojisine uyarladı.
 - a. Tanrı'nın egemenliği
 - b. İnsanlığın toplam ahlaksızlığı
 - c. Koşulsuz seçim

- d. Sınırlı kefarete
- e. Dayanılmaz zarafet
- f. Azizlerin azmi

Katolik Akademisyenlerin Kötüye Kullandığı Öğreti ve Uygulamalar

1. Wycliffe
 - a. İngiltere'deki mülklerin çoğu kilisenin elindeydi
 - b. Din adamları ahlaksız toprak sahiplerinden başka bir şey değildi
 - c. Papa'nın otorite varsayımı. Kilisenin başı Papa değildi, İsa öyledir.
 - d. İncil kilisesine yalnızca yaşlılar ve diyakozlar olarak birden fazla lider tarikatının eklenmesi
 - e. Dönüşüm doktrini
 - f. Özel kitleler
 - g. Aşırı birleşme
 - h. Araf
 - i. Kilise ofislerinin satışı
 - j. Yalnızca rahip İncil'e sahip olabilir ve okuyabilirdi
 - k. Sıradan bir insan İncil'e sahip olamaz veya İncil'i okuyamaz
2. Luther
 - a. Hoşgörü satışı [günah işleme hakkının satışı veya günah işleme ayrıcalığı için ödeme]
 - b. Araf
 - c. Dönüşüm doktrini
 - d. Azizlere ibadet
 - e. Ayinler
 - f. Papa ya da Kilise bir Hıristiyan için nihai otoriteyi teşkil etmiyordu
3. Zwingli
 - a. Kilisenin hükümete katılımı
 - b. Lent döneminde oruç tutmak
 - c. İbadet aşamalarında görsellerin (ikonların) kullanılması
 - d. Kilise hiyerarşik yapısında yolsuzluk
 - e. Din adamlarında evlenme yasağı

Reformcuların Bazı Öğretileri ve Uygulamaları

1. Wycliffe
 1. Mesih Kilisenin başıdır
 2. Kilise Liderleri ahlaklı insanlar olmalı, pozisyon satın almamalı
 3. İncil insan için tek otoritedir – Katolik Kilisesi değil
 4. Kilise liderlerinin yalnızca iki tarikatı – ihtiyarlar ve hizmetliler
2. Luther
 1. Bir Hıristiyan için tek başına İncil nihai otoriteyi oluşturur

Uluslararası İncil Bilgi Enstitüsü

Randolph Dunn, Başkan - Roberto Santiago, Dekan
thebiblewayonline.com

Kurs 1 - Tanrı'nın Mesajı

Her şey buraya nasıl geldi?
Tanrı Olan Adam
Mesih - Tanrı'nın Gizemi
Tanrı Hakkında Mitler
Yaşamdan Ölüme - Ölümlü Adam
Planlanan Geri Ödeme
İncillerin Mesajları

Kurs 2 - Mesih'e İtaat

İsa'dan Önceki Zaman
Dünyadaki Zaman Mesih
İsa'dan Sonra Zaman
Dünyadaki Zamanın Sonu
Karar Verme Zamanı
Ölümden Çarmıhtan Yaşama
Bağışlamayla İlgili Mitler
Mesih'e vaftiz

Kurs 3 - Mesih'te Yeni Bir Yaşam

Ellerle Yapılmayan Bir Krallık
Krallıktaki Hizmetçiler
Mesih'in İlk İlkeleri
Dullar ve İhtiyaç Sahibi Diğerleri
Manevi Süt
Özgür Yaşamak
Sefalet Efsanesi
Mektuplardan Mesaj
Tanrı'ya Ruhta ve Gerçekte İbadet Edin

İncil Akademisyenleri için Çalışmalar

Özetlenen İncil
Özetlenmiş İncil
Türler ve Metaforlar

Kurs 4 - Mesih'te Büyümek

Nasıralı İsa
İsa'nın Hayatı
Mesih'te Birleşmiş
Ağrı Hakkında Mitler
Beden, Ruh, Ruh - Öldüğünüzde Nereye Gidiyorlar?
Evlilik ve Boşanma
Tanrı'nın Şabacı
Yaratılış Yaratılıştan Önce Yaratılış
İbraniler

Kurs 5 - Mesih'te Olgunlaşmak

Çarmıhtan Dersler
Tanrı'nın Yeniden İnşa Süreci
Şimdiye Kadar Sorulan En Harika Sorular
Yaşamak Mesih'te Birbirimiz İçin
Maksimum Hayatı Yaşamak
Şimdi ve Sonsuza Kadar Vaat Ediyor
Gerçek Erkekler Tanrısal Adamlardır
Hayatın Harika Sözleri

Kurs 6 - İncil Bilgini Olmak

Gölgeler, Türler ve Kehanetler
Kutsal ruh
Daniel
İsa Mesih'in Vahiy
Kutsal Yazıların Sessizliği
MS 100'den MS 1500'e Öğretiler ve Uygulamalar
Reform veya Geri Yükleme
İncil'in Derlenmesi ve Tercümesi
Günümüzün Kilise Uygulamaları– Kutsal Kitap mı,
Gelenek mi?

İsa'nın Şecere - Bir Tablo

Uluslararası İncil Bilgi Enstitüsü'nün thebiblewayonline.com adresinde diğer dillere bağlantıları vardır..